

Vymáhání nároku na náhradu majetkové újmy, verze III (r. 2019)

ANALÝZA VYMÁHÁNÍ NÁROKU NA NÁHRADU MAJETKOVÉ ÚJMY
VZNIKLÉ NA MAJETKU ZADAVATELŮ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK ZAPLACENÍM
POKUTY ULOŽENÉ ÚŘADEM PRO OCHRAHU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE
PETRA BIELINOVÁ, PRÁVO VE VEŘEJNÉM ZÁJMU, Z.S.,

Kapitola první

Úvod

Státu a jeho složkám (případně obcí či krajům) **může nemajetková újma – škoda vzniknout v zásadě ze tří důvodů**, přičemž jak vyplývá z dalšího textu, pro organizační složky státu je možnost efektivně vymáhat škodu v současné době stále značně limitována. Důvodem pro tento stav je aktuální judikatura Nejvyššího soudu ČR, respektive aktuální znění a výklad ustanovení § 6 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku státu.

Za prvé se svých nároků na poskytnutí finančního plnění mohou domáhat osoby, kterým byla majetková nebo nemajetková újma způsobena státem / územně samosprávným celkem **vydáním nezákonného rozhodnutí nebo nesprávným úředním postupem** ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci. Jsou-li dotčené osoby se svým nárokem vůči státu nebo územně samosprávnému celku úspěšné, vzniká zaplacením finančního odškodnění újma na majetku státu či územně samosprávného celku. Skutečnou odpovědnost za nezákonné rozhodnutí či nesprávný úřední postup přitom v praxi nese konkrétní úředník – zaměstnanec státu nebo obce či kraje, který pochybil - a po něm by měla být náhrada uhrazené majetkové újmy důsledně vymáhána.

Svým rozsahem mnohem významnější nemajetková újma však státu, obcím, krajům a dalším subjektům hospodařícím s veřejnými prostředky vzniká, respektive může vzniknout, ze závazkových vztahů. Stát, obce a kraje (ale i další subjekty hospodařící s veřejnými prostředky) totiž uzavírají běžně řadu smluv, jejichž neplněním ze strany smluvního partnera může na majetku státu (případně také na majetku obce, kraje atd.) vzniknout nemalá majetková újma. Subjekty hospodařící s veřejnými prostředky by proto vždy měly pečlivě sledovat, zda **porušením smluvních povinností** nevznikla újma, a v případě, že se tak stane, tuto majetkovou újmu důsledně vymáhat. V těchto případech může být sice problematické správně vyčíslit vzniklou újmu - škodu, nicméně tyto obtíže nemohou odůvodnit nečinnost odpovědných osob, tj. dotčených zaměstnanců či dalších osob stojících v čele jednotlivých organizačních složek státu, obcí, krajů apod.

Konečně poslední možností, jak na majetku územně samosprávného celku (nikoli státu, respektive organizačních složek státu) může vzniknout nemalá škoda, je **zaplacení vyměřené pokuty za správní delikt** (například v oblasti ochrany osobních údajů či z důvodu porušení povinností zadavatele veřejné zakázky), **případně také úhrada dalších s pokutou přímo či nepřímo souvisejících plateb** jako je například odvod za porušení rozpočtové kázně a penále, včetně případných nákladů na soudní řízení. V těchto případech je vyčíslení způsobené škody na rozdíl od škod vznikajících porušením smluvních povinností relativně snadné, nicméně přesto jsou nároky na náhradu škody vymáhány po odpovědných osobách jen v omezeném rozsahu.

Pokud jde o povinnost, respektive reálnou možnost, vymáhat majetkovou újmu vzniklou uhrazením pokuty za správní delikt v případě jednotlivých organizačních složek státu, musíme ač neradi připustit, že vymáhání tohoto nároku je vzhledem k aktuální judikatuře Nejvyššího soudu v zásadě nereálné. Až do případné změny ustanovení § 6 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku státu je proto třeba vzít na vědomí **rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu ČR, ze dne 12. 4. 2017, sp. zn.31 Cdo 2764/2016.**¹ Nicméně v průběhu let 2018-2019 se nám podařilo významně ovlivnit legislativní proces v poslanecké sněmovně a proto je reálné, že tato nepříznivá situace bude brzy minulostí.²

¹ Nejvyšší soud v projednávaném případě dospěl k závěru, že pokud jedna organizační složka státu (Ministerstvo obrany) uhradí druhé organizační složce státu (Celní úřad pro Jihomoravský kraj) pokutu za porušení zákona o veřejných zakázkách, nevzniká tím státu škoda, neboť ke zmenšení majetku státu ve skutečnosti nedošlo (majetek se pouze přesunul z jedné složky státu do druhé).

² Tento nepříznivý legislativní stav se v průběhu roku 2019 pokusil změnit poslanecký návrh na novelu zákona o majetku státu (tisk 406), na kterém jsme úzce spolupracovali s poslanci za Pirátskou stranu (respektive důvodová zpráva k jejich návrhu na novelu zákona se argumentačně opírala o naši vypracovanou analýzu z roku 2018). Tento tisk 406 však neměl vzhledem k rozložení sil v poslanecké sněmovně naději na projednání a proto poslanci za Pirátskou stranu „načetli“ text novely rovněž jako pozměňovací návrh k tisku 69 (navrhovatelé tisku 69 byli poslanci SPD, se kterými jsme samozřejmě potřebu změny zákona rovněž projednávali). V současné době (prosinec 2019) byla poslaneckou sněmovnou schválena novela zákona o majetku státu ve třetím čtení (částečně ve znění pozměňovacího návrhu z dílny poslanců za Pirátskou stranu) a tisk 69 nyní míří do senátu.

Kapitola druhá

Problematika veřejných zakázek

Smyslem a účelem zákona o zadávání veřejných zakázek je zajistit volnou a svobodnou soutěž mezi dodavateli veřejných zakázek. Skutečná soutěž mezi jednotlivými dodavateli významně zvyšuje šanci státu a dalších subjektů hospodářích s veřejnými prostředky, že získají jimi poptávané zboží, služby či stavební práce v odpovídající kvalitě a zároveň za co nejvýhodnějších (nejen finančních) podmínek.

Je pravdou, že výběrové řízení organizované dle zákona o zadávání veřejných zakázek může být pro jednotlivé zadavatele veřejných zakázek organizačně i časově dosti náročné. Přesto se naši zákonodárci rozhodli již před mnoha lety podrobně regulovat způsoby, jak si stát a další subjekty hospodářící s veřejnými prostředky vybírají, respektive jak si dle zákona mají vybírat, své obchodní partnery, a to právě s ohledem na potřebu zajistit hospodárné vynakládání veřejných prostředků.

Aby stanovená pravidla pro zadávání veřejných zakázek fungovala i v praxi, investoval stát další nemalé finanční prostředky do zřízení a následného provozu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále také jen „Úřad“), který na dodržování postupů při zadávání veřejných zakázek dohlíží. Pokud jsou splněny v zákoně stanovené podmínky, může Úřad postup jednotlivých zadavatelů (státu, územně samosprávných celků a dalších vybraných osob) pečlivě přezkoumávat a za porušení zákona ukládat sankce, mimo jiné i finanční pokuty. Ve světle rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu ČR, ze dne 12. 4. 2017, sp. zn.31 Cdo 2764/2016 (viz výše) je však efektivita dohledu Úřadu na dodržování zákona u organizačních složek značně relativizována.

Za výběr nejvhodnějšího dodavatele a uzavření smlouvy s ním, jakož i za nastavení zadávacích i smluvních podmínek, odpovídá vždy zadavatel veřejné zakázky. Zadavatel je stejně tak zodpovědný za volbu vhodného zadávacího řízení či za správnou aplikaci zákonné výjimky z předepsaného postupu. Hrozba sankcí ze strany Úřadu (včetně relativně vysokých finančních pokut) by měla motivovat jednotlivé zadavatele veřejných zakázek, včetně státu, aby vyvinuli odpovídající úsilí a splnili všechny podmínky, které zákon na organizování zadávacích řízení klade. Je však otázkou, jak uložení jakékoli pokuty ze strany Úřadu může v současné době odradit od porušování zákona organizační složku státu, respektive její zaměstnance či najaté poradce. Jen stěží může takovou funkci mít sankce, která postihuje výhradně jen organizační složku státu, aniž by tato měla možnost uplatnit vůči odpovědným osobám regresní nárok na náhradu škody.

Proti pokutě uložené Úřadem se zadavatelé mohou bránit nejprve v rámci správního řízení (tj. podat rozklad k předsedovi Úřadu) a následně i ve správním soudnictví u Krajského soudu v Brně, respektive u Nejvyššího správního soudu v Brně³. V případě, že veškeré obranné mechanismy selžou, nezbyvá než pravomocně uloženou pokutu zaplatit.⁴

Zaplacená pokuta se následně stává škodou na majetku zadavatele, respektive ve světle výše citovaného rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu ČR, ze dne 12. 4. 2017, sp. zn.31 Cdo 2764/2016, lze tuto škodu efektivně vymáhat pouze u některých zadavatelů veřejných zakázek. Minimálně územně samosprávné celky by proto i nadále měli vyvinout veškeré možné úsilí, aby škoda byla co nejdříve nahrazena osobou či osobami, které za ní odpovídají a to buď na základě zavinění (zaměstnanci) a nebo bez ohledu na zavinění (smluvní partneři). Konkrétně se bude nejčastěji jednat o vedoucí zaměstnance zadavatele, případně externí dodavatele služeb (administrátoři veřejných zakázek).

Zadavatelé veřejných zakázek, respektive zejména územně samosprávné celky, by proto měli ve svém vlastním zájmu svými vnitřními předpisy jednoznačně určit, které jednotlivé osoby (zaměstnanci či externí dodavatelé) jsou zodpovědní za konkrétní kroky, respektive pochybení při realizaci zadávacího řízení. Pokud dotčené odpovědné osoby neuhradí škodu dobrovolně, je na zadavatelích veřejných zakázek, aby škodu po jednotlivých odpovědných osobách efektivně vymáhali, a to v krajním případě i soudně.

Pro úplnost je třeba dodat, že samotná pokuta uložená např. ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále také jen „ÚOHS“) nebývá zpravidla pro zadavatele likvidační, nicméně mohou s ní úzce souviset i další významné finanční postihy, zejména vyměření odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně (laicky řečeno jde o povinnost vrátit poskytnutou dotaci, která byla použita na financování veřejné zakázky). Odvod i penále za porušení rozpočtové kázně sice mohou být na základě žádosti zadavatele veřejné zakázky částečně či zcela prominuty, ovšem právní nárok na prominutí těchto plateb v řádech desítek či dokonce stovek milionů korun samozřejmě není, a v praxi dochází pouze k částečnému prominutí těchto plateb.

Vymáhání majetkové újmy po zaměstnancích, spolupracujících osobách a nebo dokonce osobách stojících v čele územně samosprávných celků není ani snadné ani populární, a většinou se to neobejde bez nepříjemných osobních konfrontací. Je však třeba si uvědomit, že každý člověk odpovídá v plném rozsahu za své jednání, tedy odpovídá za to, že se chová řádně, po právu a že plní své povinnosti (ať už ty, které mu ukládá zákon a nebo ty, které dobrovolně smluvně převzal). Pokud porušením povinnosti ze strany zaměstnance územně samosprávného celku popřípadě i ze strany jiné osoby než zaměstnance (například smluvního partnera) vznikne škoda, je územně samosprávný celek nejen oprávněn, ale přímo povinen způsobenou

³ Analýza se mimo jiné zabývá i tím, zda a jak často se zadavatelé brání uložené pokutě ve správním soudnictví (a jací zadavatelé se uložené pokutě nikdy nebrání) a rovněž i tím, zda jsou ve svých žalobách zadavatelé veřejných zakázek úspěšní či nikoliv. Stejně tak lze do jisté míry odpovědět i na otázku, kolik let v průměru uplyne od chvíle, kdy k Úřad pro ochranu hospodářské soutěže konstatoval porušení zákona o zadávání veřejných zakázek, až do chvíle, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí Úřadu pravomocně přezkoumána ve správním soudnictví.

⁴ Soudy mohou, ale nemusí, na základě návrhu zadavatele veřejné zakázky přiznat napadenému rozhodnutí Úřadu odkladný účinek, tj. odložit povinnost zadavatele uhradit uloženou pokutu, a to až do pravomocného rozhodnutí soudu. Pokud zadavatel o odložení vykonatelnosti nepožádá, a nebo pokud návrhu soud nevyhoví, je třeba pokutu uhradit již v průběhu soudního řízení o napadeném rozhodnutí Úřadu.

majetkovou újmu po odpovědné osobě vymáhat, neboť takovou povinnost územně samosprávným celkům ukládá přímo zákon⁵.

Ačkoli je vymáhání nároků na náhradu majetkové újmy z mnoha důvodů nesnadné, není rozhodně nemožné. O praktických zkušenostech s vymáháním nároků na náhradu majetkové újmy (ať už úspěšných či neúspěšných) pojednává pátá kapitola této analýzy.

V souvislosti s výše citovaným rozhodnutím velkého senátu Nejvyššího soudu ČR, ze dne 12. 4. 2017, sp. zn.31 Cdo 2764/2016 je třeba zdůraznit, že povinnost vymáhat způsobenou škodu je výslovně stanovena zákonem i pro organizační složky státu⁶, nicméně dle právního názoru Nejvyššího soudu zaplacením pokuty za správní delikt státu škoda nevzniká, neboť dochází „pouze“ k přesunu finančních prostředků z jedné kapsy do druhé. A protože se majetek státu ve svém součtu nezmenšil, nelze škodu po zaměstnancích státu (ale ani po případných smluvních partnerech) vymáhat.⁷

⁵ Povinnost vymáhat majetkovou újmu (škodu) stanoví obcím § 38 odst. 6 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, krajům § 17 odst. 6 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, Hlavnímu městu Praze a jeho městským částem ustanovení § 35 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., zákona o hlavním městě Praze.

⁶ § 14 odst. 4 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

⁷ Absence povinnosti státu vymáhat po svých zaměstnancích způsobenou škodu samozřejmě ani po citovaném rozhodnutí Nejvyššího soudu neplatí v případech, kdy je finanční plnění uhrazeno třetí osobě (například občanovi, který se úspěšně domohl nároku na náhradu škody či nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí či nesprávný úřední postup).

Kapitola třetí

Jak vznikala analýza

vymáhání majetkové újmy

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí ÚOHS jsou veřejně dostupná, tvoří základní podklad pro první i druhou verzi analýzy právě tato rozhodnutí. Konkrétně se jedná o rozhodnutí, která ÚOHS vydal v první instanci v letech 2012-2015 (respektive v této verzi analýzy v letech 2012-2017) včetně, a kterými byla zároveň jednotlivým zadavatelům uložena pokuta v minimální výši 100 tisíc korun. Součástí analýzy jsou i ta rozhodnutí, která byla následně v průběhu let zrušena soudem na základě správní žaloby podané zadavatelem veřejné zakázky.

Podklady pro analýzu (myšleno samotná rozhodnutí Úřadu o uložení pokuty) byly získány pouze z veřejně dostupných zdrojů, neboť ÚOHS za poskytnutí základních vstupních podkladů požaduje úhradu bezmála 50 tisíc korun. Z tohoto důvodu je možné, že analýza nezahrnuje veškerá rozhodnutí, která odpovídají zadaným kritériím, neboť jsme byli odkázáni pouze na veřejně přístupná data, ve kterých mohou být dílčí chyby.

Podklady pro vypracování analýzy (první i druhé verze) tvořily tyto dokumenty:

- a) rozhodnutí ÚOHS ze let 2012-2015 (respektive v této verzi analýzy v letech 2012-2017), získané z webové stránky ÚOHS:

<http://www.uohs.cz/cs/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti.html>

- b) soudní rozhodnutí vydaných ve správním soudnictví v dotčených případech, získané z webové stránky ÚOHS:

<http://www.uohs.cz/cs/verejne-zakazky/soudni-prezkum-rozhodnuti.html>

- c) základní informace získané od dotčených zadavatelů – informace byly získány na základě žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím;
- d) doplňující informace od zadavatelů, které aktivně vymáhali (ať už úspěšně či neúspěšně) majetkovou újmu, která jim vznikla zaplacením pokuty uložené ÚOHS. Také tyto informace byly získány na základě opakovaných žádostí dle zákona o svobodném přístupu k informacím;

- e) rozsudky obecných soudů věnující se konkrétnímu vymáhání nároků na nemajetkovou újmu, získaných dílem od dotčených zadavatelů, dílem od konkrétních soudů na základě žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Kapitola čtvrtá

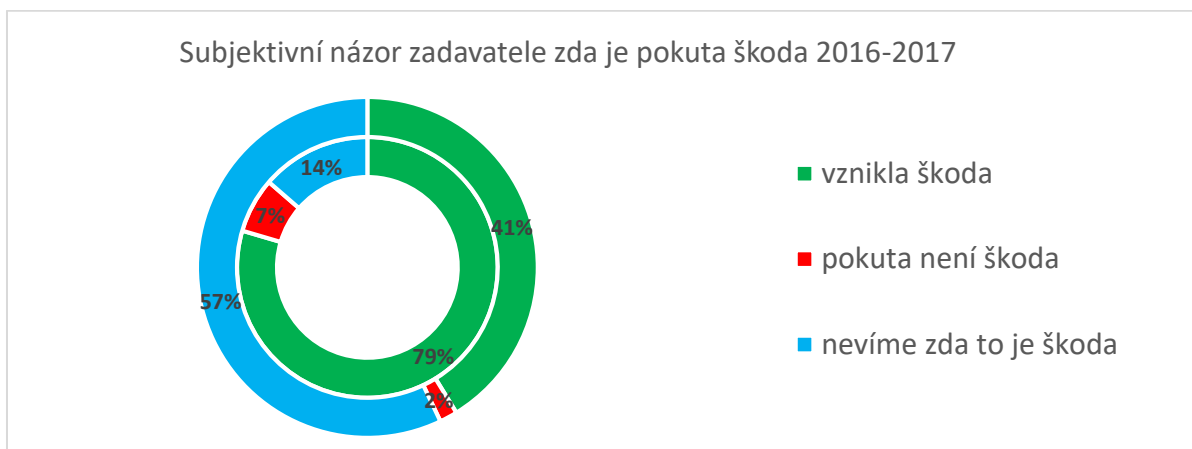
Analýza vymáhání majetkové újmy

4.1 Považují zadavatelé veřejných zakázek zaplacenou pokutu za škodu?

Prvním předpokladem pro úspěšné vymáhání nároku na náhradu majetkové újmy (škody) je vědomí dotčeného subjektu, že zaplacením uložené pokuty došlo ke zmenšení veřejného majetku a tedy ke škodě. V tomto ohledu je třeba říci, že **v nově zkoumaném vzorku (pokuty z let 2016-2017) na rozdíl od předešlých let (2017, 2018) převážil názor, že ke vzniku škody je předčasné se vyjadřovat, protože zadavatelé rozhodnutí ÚOHS, kterým jim byla uložena pokuta, napadli u soudu, který dosud ve věci nerozhodl** (14% zadavatelů z pohledu počtu pokut, avšak celých 57% z pohledu objemu pokut).

Za škodu na svém majetku považuje minimálně zaplacenou pokutu sice 79% zadavatelů (což je podobné jako v minulých letech), avšak z pohledu objemu uložených pokut je to již pouze 41% zadavatelů. Lze tedy říci, že pokud ÚOHS uloží citelnější pokutu a nebo pokud je zakázka financována z dotačních titulů (kde hrozí i dodatečné významné postihy od poskytovatele dotace), jsou rozhodnutí ÚOHS častěji napadána u soudu a pak se až do rozhodnutí správního soudu způsobená škoda neřeší, neboť zadavatelé se spoléhají na to, že ve správním soudnictví budou úspěšní.

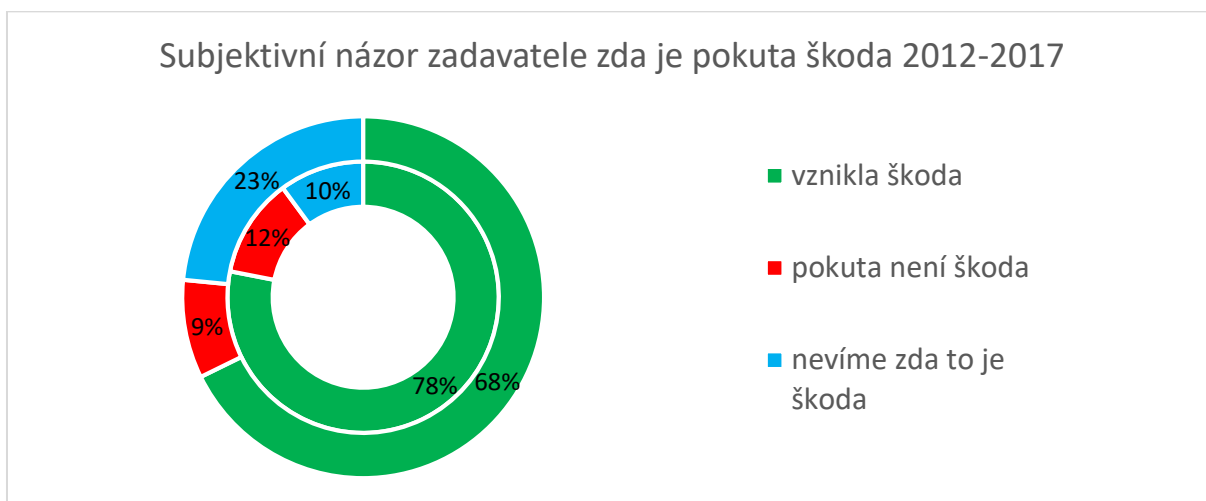
Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

Naopak shodně jako v minulých letech pouze mizivé procento zadavatelů veřejných zakázek nepovažovalo v roce 2019 zaplacení pokuty za škodu na svém majetku (zhruba 7% podle počtu rozhodnutí, podle objemu pokut však pouze dvě procenta). V reálných číslech to znamená, že ze 44 pokut o objemu více jak 23 milionů korun považují zaplacenou pokutu za škodu zadavatelé ve 35 případech, což odpovídá objemu pokut téměř 9,8 milionů korun. Z důvodu napadnutí rozhodnutí ÚOHS u soudu škodu nevymáhá „pouze“ 6 zadavatelů, avšak objem těchto pokut dosahuje téměř 13,5 milionů korun.

Pro srovnání uvádíme také shodné údaje u celého vzorku zkoumaných pokut (pokuty uložené v letech 2012-2017). V tomto případě je podíl odpovědí „nevíme, zda pokuta je škodou na našem majetku“ již výrazně nižší. Zatímco procento zadavatelů odmítajících uznat zaplacenou pokutu se výrazně nezvýšilo (zhruba 10%), z pochybovačů se stávají zadavatelé, kteří jsou si vědomi, že škoda na jejich majetku byla způsobena (78% podle počtu rozhodnutí, 68% podle objemu pokut).

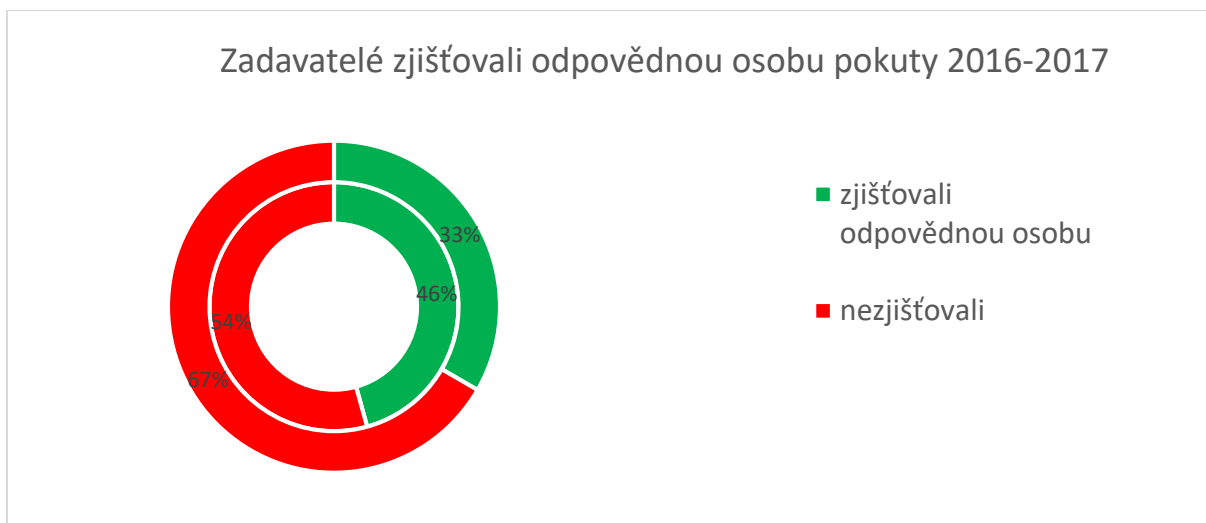
Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

4.2 Zjišťují zadavatelé veřejných zakázek kdo ze zaměstnanců či najatých odborníků při přípravě zadávacího řízení pochybil?

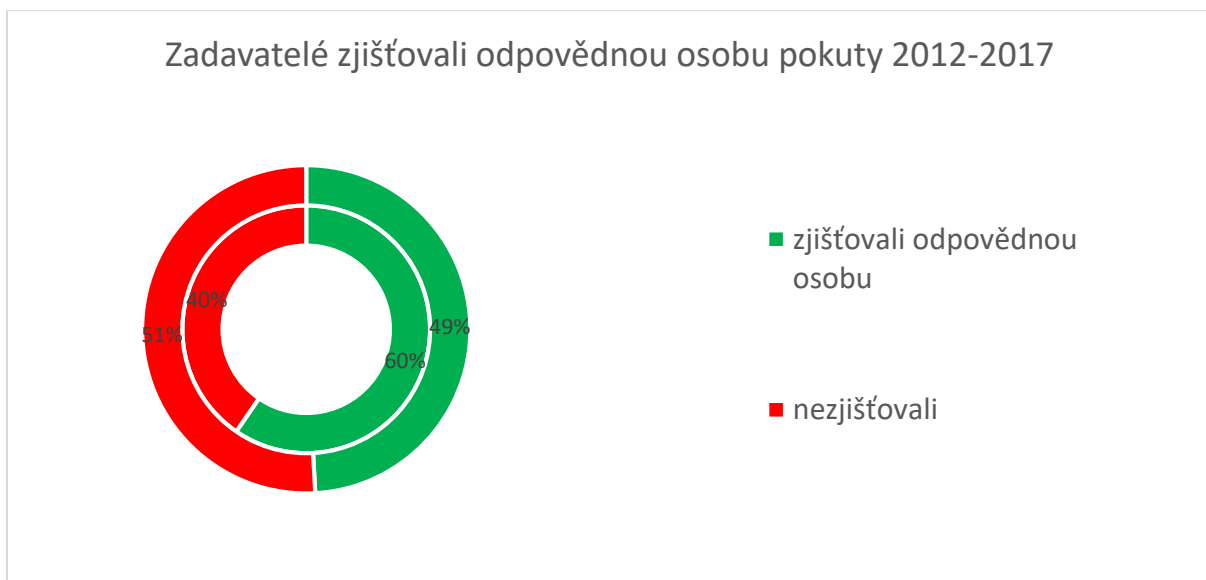
Vědomí, že na majetku zadavatele došlo ke škodě, je však pouze prvním z předpokladů pro úspěšné vymáhání nároku na náhradu majetkové újmy. Pokud totiž zadavatel zaplacenou pokutu nepokládá za škodu, pak logicky nepodniká ani žádné kroky k určení odpovědné osoby a k samotnému vymáhání nároku. Obráceně to však bohužel stále neplatí, neboť většina zadavatelů, kteří jsou si vědomi toho, že jim na majetku vznikla škoda, stejně nepodnikla žádné kroky ke zjištění odpovědné osoby (54% zadavatelů podle počtu rozhodnutí, podle objemu pokut dokonce 67%). Ze 44 pokut uložených v letech 2016-2017 byla odpovědná osoba zjišťována jen v 16 případech, což odpovídá objemu pokut ve výši 3,2 milionů korun.

Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

Pokud vezmeme v úvahu celý vzorek pokut (pokuty uložené v letech 2012-2017), pak zadavatelé zjišťovali odpovědnou osobu přeci jen častěji (60% podle počtu pokut a 49% podle objemu pokut). V reálných číslech to znamená, že z 228 uložených pokut byla odpovědná osoba zjišťována ve 106 případech což odpovídá objemu pokut téměř 32 milionů korun.

Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

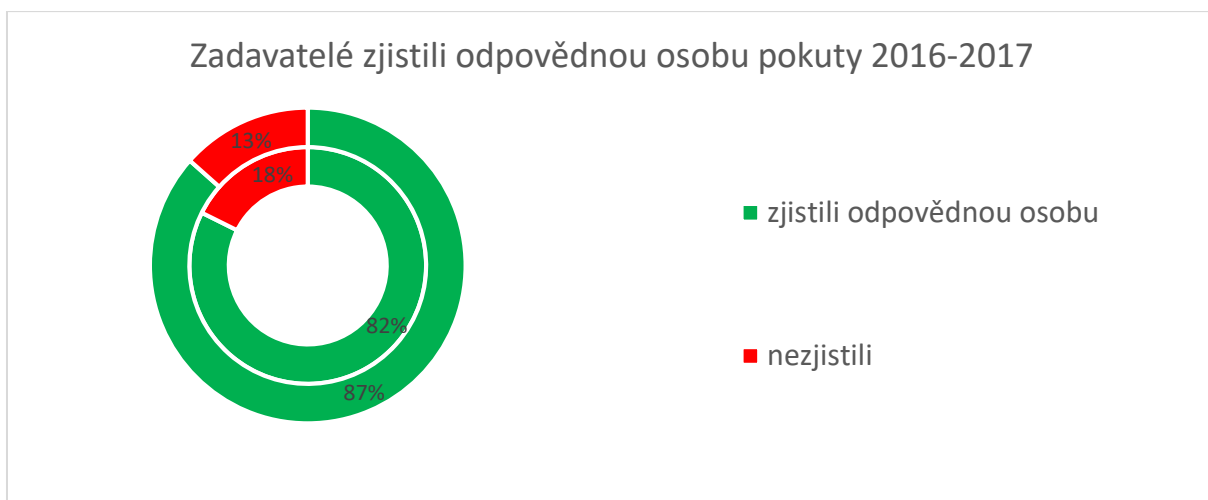
4.3 Zjistili zadavatelé veřejných zakázek v průběhu svého interního šetření kdo ze zaměstnanců či najatých odborníků při přípravě zadávacího řízení pochybil?

Pokud se zadavatelé začnou zabývat myšlenkou, že by za škodu na veřejném majetku mohl být někdo zodpovědný, jsou většinou úspěšní v identifikaci odpovědné osoby či osob. **V tomto ohledu se situace se ve srovnání s minulými lety výrazně zlepšila.** Zatímco v roce 2017 určilo odpovědnou osobu 49% zadavatelů (shodně dle kritéria počtu pokut i objemu uložených

pokut), v roce 2018 toto číslo vystoupalo na 60 % pokud jde o počet uložených pokut a 55% pokud jde o objem uložených pokut. V roce 2019 určilo odpovědnou osobu 82% zadavatelů (podle počtu rozhodnutí), respektive 87% (podle objemu pokut). Na druhou stranu je třeba dodat, že toto číslo může být zkresleno tím, že velká část zadavatelů tentokrát nepovažuje zaplacenou pokutu za škodu, neboť doufají v příznivý rozsudek Krajského soudu v Brně ohledně napadeného rozhodnutí ÚOHS.

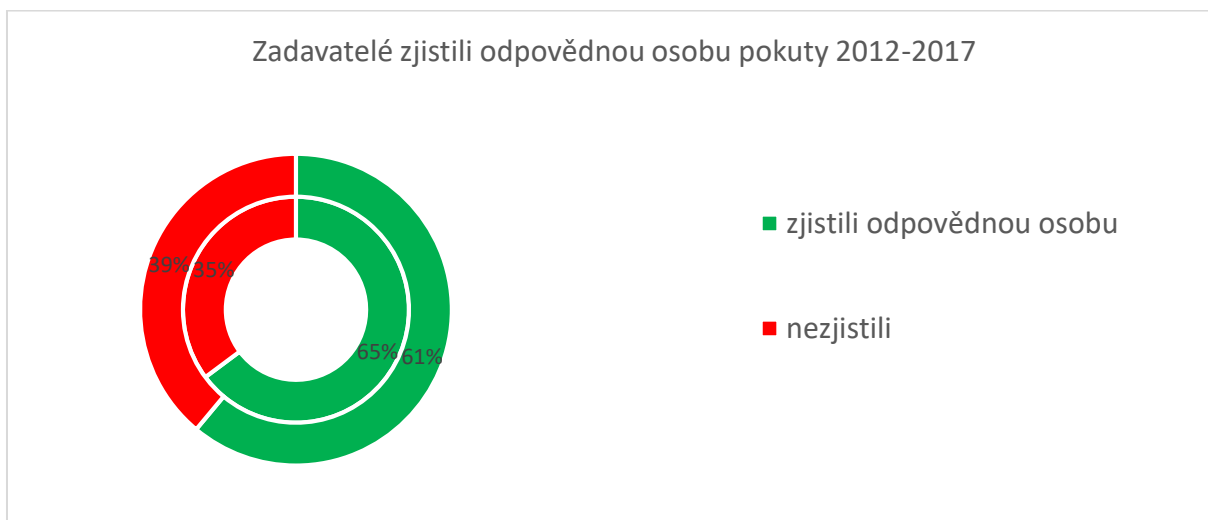
V reálných číslech to znamená, že ze 43 pokut o objemu více jak 23 milionů korun byla zjištěna odpovědná osoba u 14 případů. V případě kritéria objem uložených pokut byla odpovědná osoba zjištěna u pokut v hodnotě téměř 2,9 milionů korun.

Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

V celém vzorku pokut (roky 2012-2017) zůstává výsledek statisticky podobný, tj. zhruba dvě třetiny zadavatelů, kteří začali zjišťovat odpovědnou osobu, ji také úspěšně označili. Jak již bylo uvedeno výše, procento úspěšnosti se v průběhu let mírně zvyšuje.

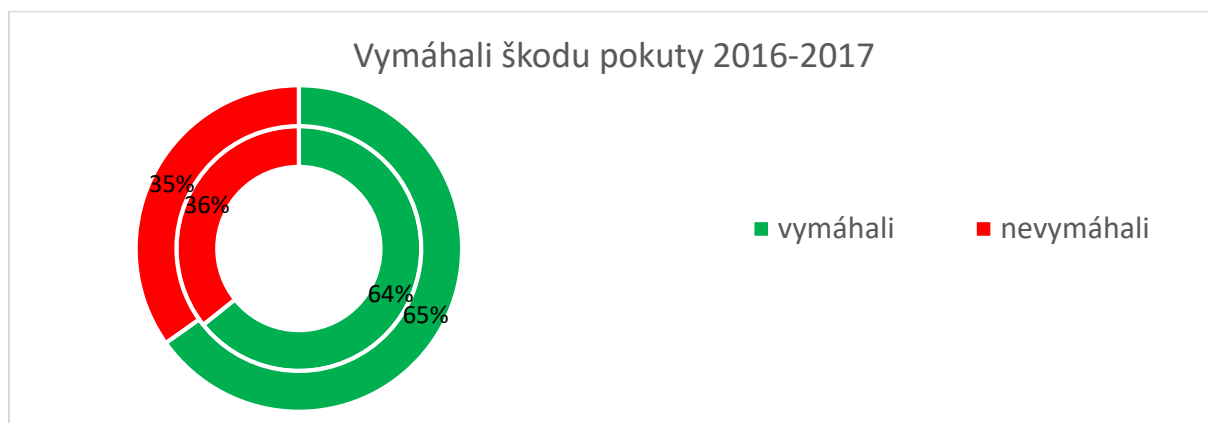
Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

4.4 Zahájili zadavatelé veřejných zakázek vymáhání nároku na náhradu škody, jestliže interním šetřením dospěly k závěru, že za škodu je odpovědná konkrétní osoba?

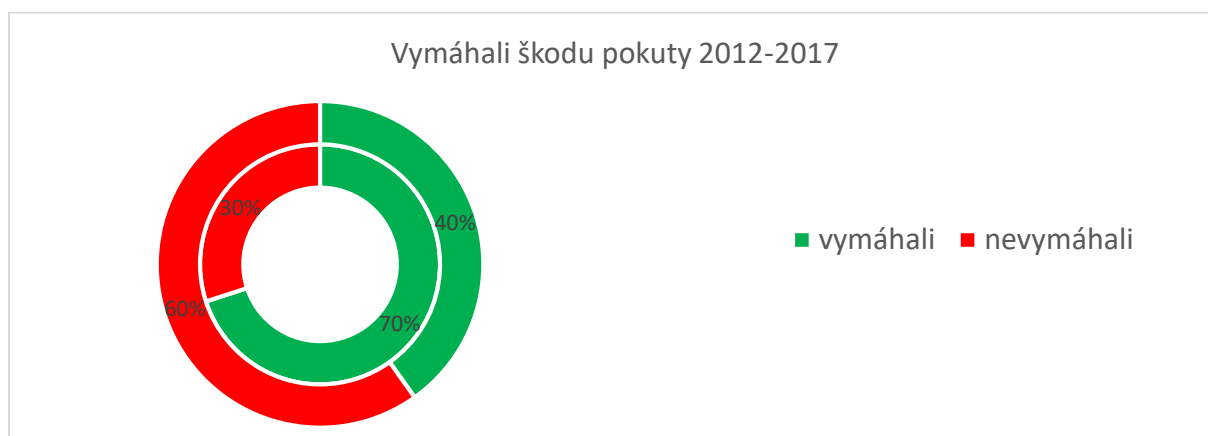
Již v roce 2017 se potvrdilo, že pokud zadavatelé odpovědnou osobu označili, pak už poměrně často přistoupili k samotnému vymáhání škody (cca ve dvou třetinách případů). Tento trend se v roce 2018 ještě prohloubil, kdy k vymáhání nároku na náhradu škody přikročilo 74% zadavatelů dle počtu rozhodnutí a dokonce 79% zadavatelů dle objemu uložených pokut. Obdobný výsledek jsme zjistili i nyní, kdy k vymáhání škody reálně přikročili dvě třetiny zadavatelů, kteří označili odpovědnou osobu či osoby, a to jak z pohledu počtu rozhodnutí, tak z pohledu objemu uložených pokut. K tomu je třeba dodat, že samozřejmě mohou existovat důvody, proč je vhodné od vymáhání nároku na náhradu újmy nakonec upustit, a to například z důvodu nemajetnosti odpovědné osoby. V reálných číslech to znamená, že ze 44 pokut o objemu více jak 23 milionu korun byl nárok na náhradu majetkové újmy úspěšně či neúspěšně vymáhán v případě 9 pokut (objem pokut činí téměř 1,9 milionů korun).

Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

Pokud jde o zahájení vymáhacího procesu v rámci celého vzorku pokut (roky 2012-2017), pak v případě posuzování vzorku podle počtu pokut docházíme k obdobnému výsledku (70% zadavatelů škodu vymáhá), ovšem v případě posuzování vzorku z pohledu objemu pokut je počet aktivních zadavatelů výrazně menší (40%).

Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

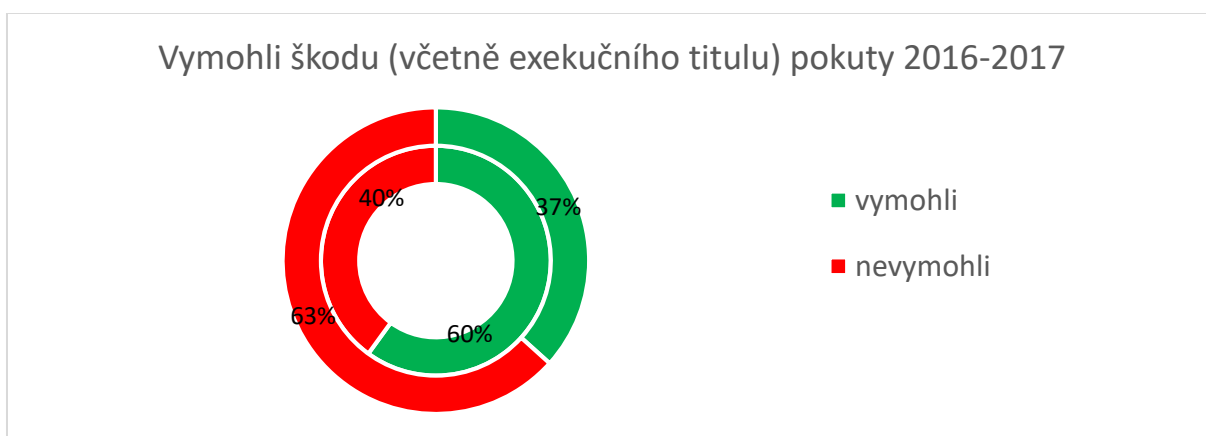

4.5 Byli zadavatelé veřejných zakázek při vymáhání nároku na náhradu škodu úspěšní?

Pokud zadavatelé skutečně přistoupili k vymáhání škody, pak podle údajů platných v roce 2017 (první verze analýzy) byli úspěšní ve více jak polovině případů (58% dle počtu pokut a 54% dle objemu pokut). Úspěšnost vymahatelnosti nároku na náhradu škody v roce 2018 ještě o něco stoupla a to dle kritéria počtu pokut na 65% a dle kritéria objem pokut na 58%.

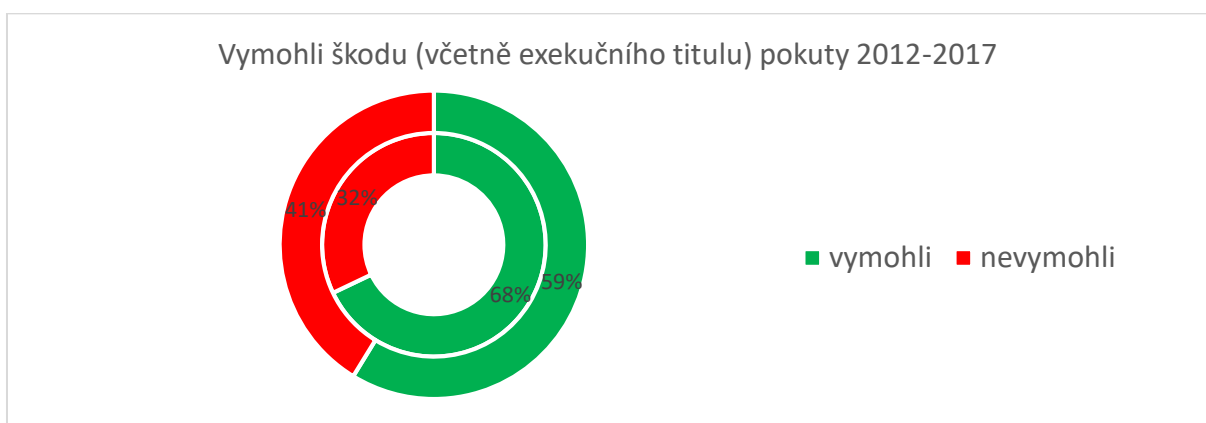
V roce 2019 máme k dispozici relativně malý vzorek, nicméně i zde můžeme konstatovat, že úspěšnost vymáhání škody je poměrně vysoká – pokud už zadavatelé začnou škodu vymáhat, pak jsou relativně úspěšní (60% dle počtu rozhodnutí, 37% případů dle objemu pokut). Nicméně vzhledem k tomu, že v roce 2019 existuje velké procento případů, kdy zadavatelé zatím nepřistoupili k vymáhání nároku (z důvodu stále probíhajícího soudního řízení), pak je velmi pravděpodobné, že úspěšnost vymáhání bude v horizontu několika let výrazně stoupat.

Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

Pro srovnání uvádíme informaci i za celý vzorek pokut (pokuty z let 2012-2017), ze kterého vyplývá, že dvě třetiny zadavatelů, kteří aktivně škodu vymáhají, ji rovněž od zodpovědné osoby dostanou uhrazenou, a to jak z pohledu počtu rozhodnutí, tak z pohledu objemu pokut.

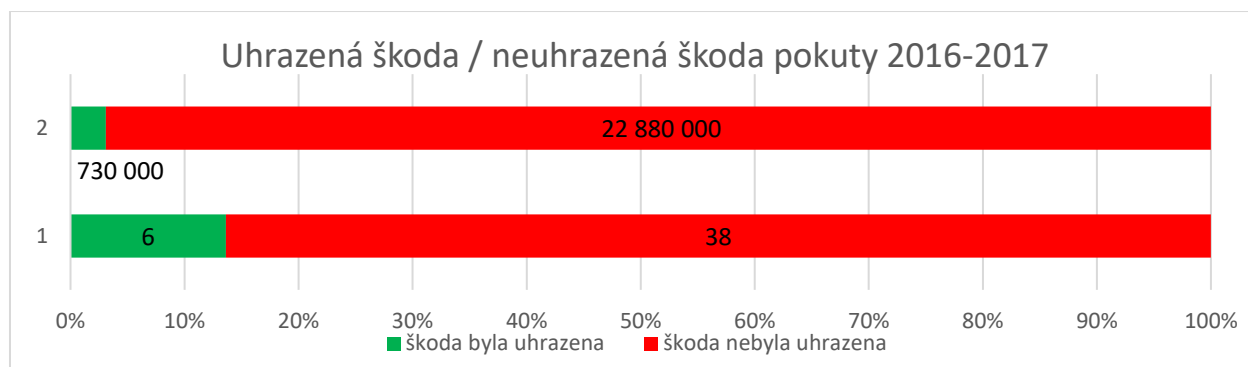
Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

4.6 Jakou finanční částku zadavatelé veřejných zakázek skutečně od odpovědných osob obdrželi?

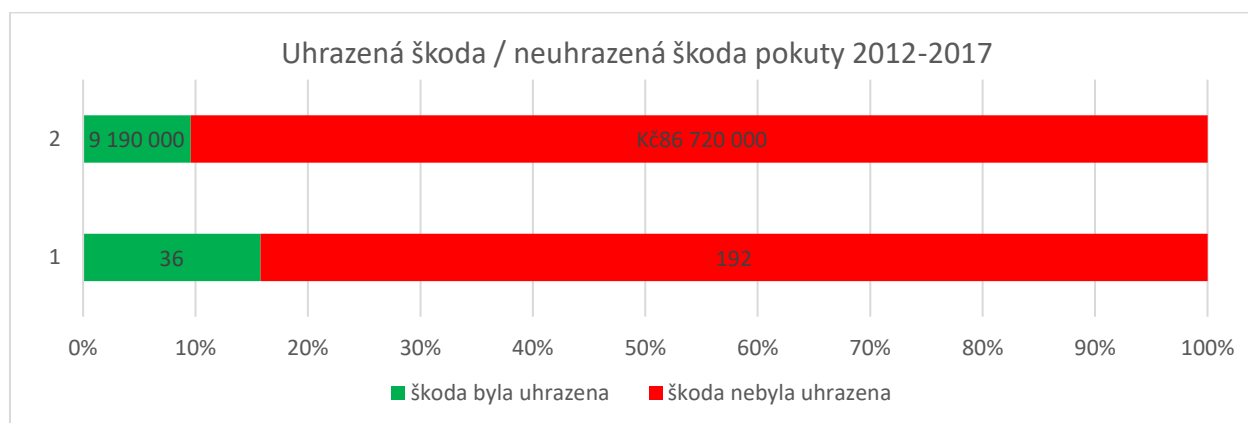
Bohužel pokud budeme hodnotit uhrazenou škodu v porovnání s výší všech uložených pokut (ve zkoumaném vzorku), pak musíme konstatovat, že míra úhrady škody je stále velice nízká.

Poznámka ke grafu: Spodní řádek grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, horní řádek grafu zobrazuje informace dle objemu pokut.

Ať budeme hodnotit „nový“ vzorek pokut z let 2016-2017, nebo celý vzorek z let 2012-2017, pak v obou případech je uhrazeno pouze 5-15% všech uložených pokut. Výsledky se výrazně neliší ani při hodnocení vzorku dle počtu pokut, či dle objemu pokut.

Poznámka ke grafu: Spodní řádek grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, horní řádek grafu zobrazuje informace dle objemu pokut.

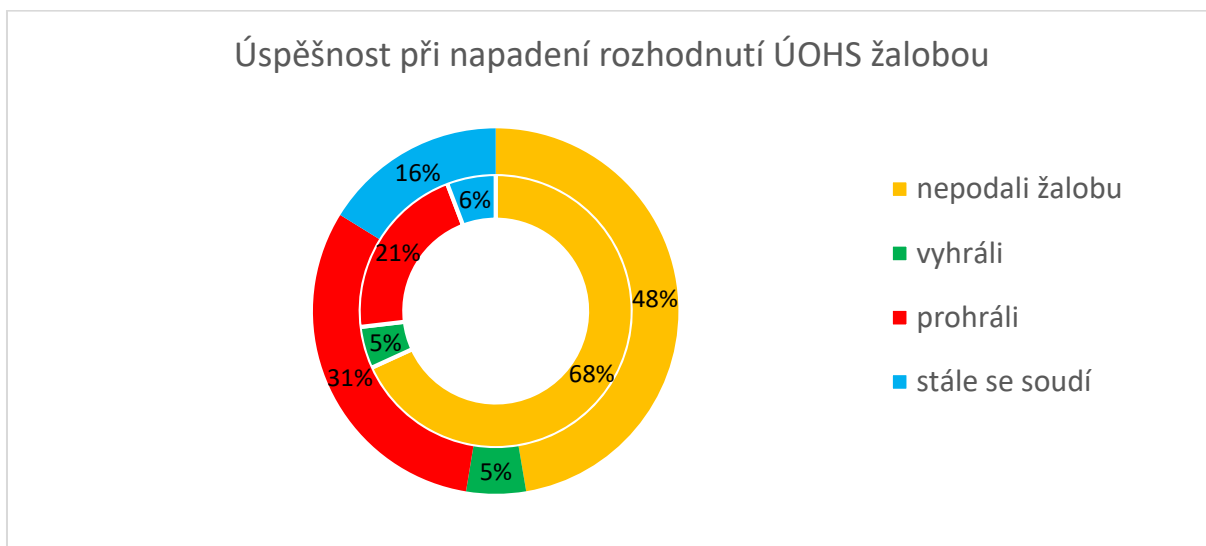
4.7 Vyplatí se zadavatelům bránit se uložené pokutě cestou správního řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a následně ve správním soudnictví?

V rámci analýzy bylo rovněž zkoumáno, zda se zadavatelé brání uložené pokutě ve správním soudnictví. Obecně lze říci, že čím nižší je uložená pokuta, tím spíše se zadavatel s rozhodnutím ÚOHS spokojí a žádné další kroky již nepodniká (to platí zejména v případě, pokud zadavateli nehrozí další postihy od poskytovatele dotace; pak často nejsou podávány ani opravné prostředky v rámci řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže).

Nicméně i v případě, kdy je zadavatel ve správním soudnictví úspěšný a napadené rozhodnutí o uložení pokuty je následně soudem zrušeno, není zdaleka vyhráno. V takovém případě totiž

ÚOHS případ často projednává znova (protože často je zrušeno pouze rozhodnutí o rozkladu) a v novém projednání uloží pokutu opakovaně, byť často nižší. Z tohoto důvodu se nám v rámci zpracování dat opakovaně vrací případy, které jsme už v minulosti řešili. Při sledování výsledků soudních sporů proto musíme přiznat, že v dlouhodobém horizontu vyhrává spíše ÚOHS.

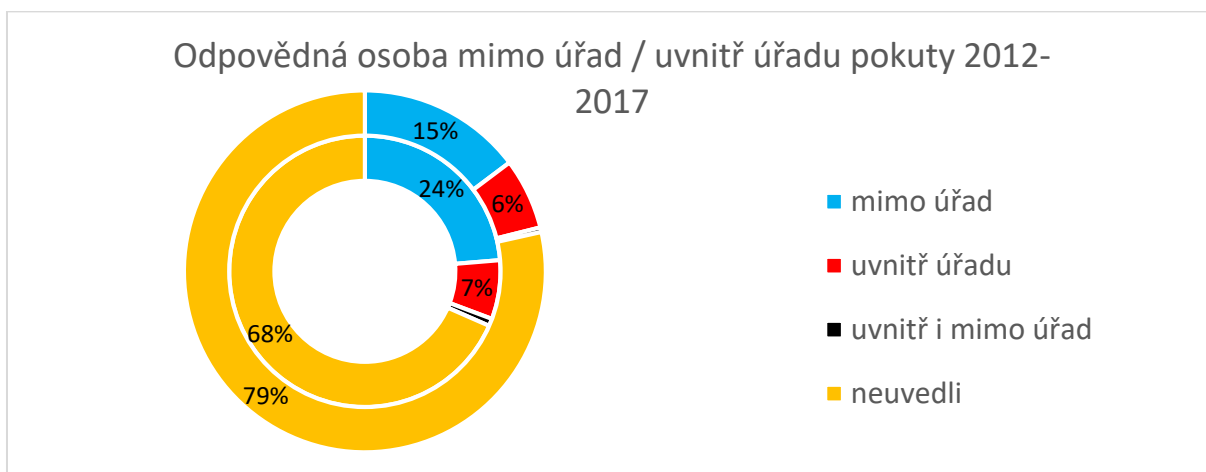
Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

4.7 Mezi jakými osobami zadavatelé nejčastěji hledají odpovědné osoby?

V rámci analýzy pokusili zjistit, zda zadavatelé hledají a nachází odpovědné osoby mezi svými zaměstnanci a členy, a nebo spíše mimo své struktury. Ze získaných dat o pokutách uložených v letech 2012-2017 vyplývá, že pokud už zadavatelé zjistili odpovědnou osobu, pak byly za odpovědné osoby převážně označeni dodavatelé služeb stojících mimo strukturu zadavatele (54 pokut, objem pokut 14,1 milionů korun). Důvodem může být samozřejmě i skutečnost, že povinnost tvrdit a dokazovat zavinění je u mandátářů nepoměrně snadnější než u zaměstnanců. Navíc se zpravidla jedná o osoby buď majetné či pojištěné (či oboje) a vymáhání nároku na náhradu škody je proto reálnější.

Poznámka ke grafu: Vnitřní kružnice grafu udává výsledek dle počtu rozhodnutí, vnější kružnice grafu dle objemu pokut.

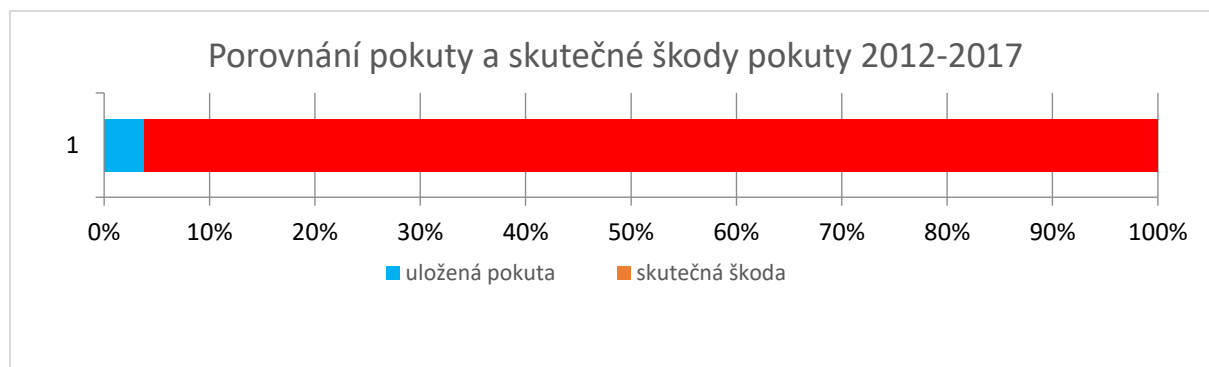

4.7 Vymáhají zadavatelé veřejných zakázek i další související škody (zejména odvod za porušení rozpočtové kázně a penále s tím související)?

Pokuta uložená od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže bývá často relativně nízká a proto zjevně nemotivuje zadavatele, aby v dalších zadávacích řízení neobcházeli či jinak neporušovali zákon o zadávání veřejných zakázek.

Důkazem pro toto tvrzení je například skutečnost, že státní příspěvkové organizaci Ředitelství silnic a dálnic bylo jen v letech 2012-2017 uloženo celkem 20 pokut v souhrnné výši téměř 8 milionů korun. Ani v jednom případě zadavatel nezjistil odpovědnou osobu, přestože celková škoda (včetně postihů v případech, kdy stavby byly financovány z dotačních prostředků) činí dle informace zadavatele téměř 850 milionů korun. Zejména v případě státních subjektů se proto zdá, že uložení pokuty nepůsobí preventivně v tom smyslu, že by se zadavatelé (respektive jejich zaměstnanci či smluvní partneři, který mají na starosti administraci veřejné zakázky) v budoucnosti vyvarovali stejných či obdobných chyb při zadávání veřejných zakázek, neboť způsobená škoda je vymáhána jen zcela výjimečně, a v případě organizačních složek státu není vymáhána prakticky nikdy.

Dle informací od jednotlivých zadavatelů **228 pokutám o objemu téměř 96 milionu korun odpovídá skutečná škoda (tj. škoda včetně započítání odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále) 2,4 miliardy korun.** Jinými slovy skutečná zásadní škoda vzniká až v případě dalších postihů, neboť jak je grafu zřejmé, samotná uložená pokuta činí „pouhá“ čtyři procenta všech škod.

V této souvislosti jsme se při vypracování druhé verze analýzy pokusili rovněž zjistit, zda zadavatelé po odpovědných osobách vymáhání kromě samotné uložené pokuty. **Ač se jedná skutečně o výjimky, našli jsme i zadavatele, kteří vymáhají kromě zaplacené pokuty i tyto související škody a navíc úspěšně.** Jako příklad dobré praxe slouží přístup Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava (VŠB), která uplatnila svůj nárok na náhradu škody v celém rozsahu u soudu a v rámci následující mimosoudní dohody nakonec obdržela 50% z celé uplatněné částky (konkrétně kromě zaplacené pokuty ve výši 100 tisíc korun získala VŠB i dalších 2,25 milionu korun jako související škodu). Odpovědnou osobou v tomto případě byla advokátní kancelář a stěžejní část škody uhradila pojišťovna GENERALI, u které je advokátní kancelář pojištěna. V podrobnostech odkazujeme na pátou kapitulu této analýzy, bod 31. V roce 2019 jsme zjistili, že k vymáhání škody nad rámec uložené pokuty přistoupili další zadavatelé, zejména územně samosprávné celky (bod 53 Valašské Meziříčí, bod 55 Svazek obcí Jaroměřsko, bod 60 Křelov – Břuchotín).

Kapitola pátá

Praxe při vymáhání majetkové újmy (2012-2019)

1. Správa silnic Olomouckého kraje, příspěvková organizace (2012, pokuta 100 tisíc korun, uhrazena v plné výši). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

V listopadu 2012 byla zadavateli uložena pokuta ve výši 350 tisíc korun. Zadavatel se bránil uložené pokutě rozkladem, na základě kterého byla pokuta snížena na 100 tisíc korun. Správní žaloba podána nebyla a v lednu 2014 zadavatel uhradil pokutu. Jako zodpovědnou škoda byla v plné výši uhrazena v květnu 2014.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/sprava-silnic-olomouckeho-kraje-vymohla-pokutu-100-tis/>

2. Správa silnic Olomouckého kraje, příspěvková organizace (2012, pokuta 150 tisíc korun, uhrazena v plné výši). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

V květnu 2012 byla zadavateli uložena pokuta ve výši 150 tisíc korun. Zadavatel se bránil uložené pokutě rozkladem, avšak neúspěšně. Správní žaloba byla podána, ale Krajský soud v Brně žalobu zamítl. Jako zodpovědnou osobu označil zadavatel externí spolupracovníci, kterou vyzval k úhradě vzniklé škody. Škoda byla v plné výši uhrazena v listopadu 2014.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/sprava-silnic-olomouckeho-kraje-vymohla-pokutu-150-tisic/>

3. Jihočeský kraj (2012, pokuta 100 tisíc korun, nárok byl uplatněn v rámci trestního řízení, později byl nárok vymáhán i občanskoprávní cestou, avšak neúspěšně. Částečně se zadavatel přeci jen zhojil tím, že proti odpovědné osobě uplatnil i nárok na smluvní pokutu a na základě této žaloby mu bylo přiznána částka 57 tisíc včetně příslušenství. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v říjnu 2012 uložena pokuta ve výši 350 tisíc korun, která byla na základě podaného rozkladu snížena na částku 100 tisíc korun. Správní žaloba podána nebyla a v únoru 2014 byla pokuta uhrazena. Zadavatel identifikoval odpovědné osoby a uplatnil svůj nárok na náhradu škody v rámci trestního řízení. Trestní soudy zadavatele nakonec odkázaly na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť škoda nevznikla samotným trestným činem, ale až v následném správním řízení, které vedl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Nárok na náhradu škody byl uplatněn i v občanskoprávním řízení, avšak žaloba byla zamítnuta a úspěšné nebylo ani odvolání. Nicméně přesto se zadavatel částečně uspokojil, protože proti odpovědné osobě současně uplatnil i nárok na smluvní pokutu ze smlouvy o výkonu činnosti zástupce zadavatele. Na základě této žaloby byl zadavatel úspěšný a obdržel 57 tisíc korun (včetně příslušenství).

Informace včetně dokumentů:

<http://cms.pravo-ve-verejnem-zajmu.webnode.cz/news/jihocesky-kraj-uplatnil-skodu-v-ramci-trestnim-rizeni/>

4. Město Košťany (2012, pokuta 100 tisíc korun, škoda byla v plné výši uhrazena). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

Zadavateli byla v srpnu 2012 uložena pokuta ve výši 200 tisíc korun, která byla na základě podaného rozkladu snížena na částku 100 tisíc korun. Správní žaloba podána nebyla a v březnu 2013 byla pokuta uhrazena. Zadavatel identifikoval odpovědnou osobu a uplatnil svůj nárok na náhradu škody. Škoda byla v plné výši uhrazena externím spolupracovníkem.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mesto-kostany-vymohlo-pokutu-100-tis-korun/>

5. Město Šternberk (2012, pokuta 160 tisíc, škoda byla v plné výši uhrazena). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018.

Zadavateli byla v říjnu 2012 uložena pokuta ve výši 600 tisíc korun, která byla na základě podaného rozkladu snížena na částku 160 tisíc korun. Správní žaloba byla rovněž podána, ale Krajský soud v Brně ji zamítl. Zadavatel identifikoval jako odpovědnou osobu externího dodavatele a uplatnil u něj nárok na náhradu škody. Škoda nebyla uhrazena dobrovolně a proto byla podána v srpnu 2016 žaloba k Okresnímu soudu v Opavě. Soudní řízení mělo několik odvolacích kol, nicméně nakonec bylo žalobě v plném rozsahu vyhověno. Na základě pravomocného rozsudku byla škoda v plné výši uhrazena v březnu 2018.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mesto-sterberk-vymaha-soudne-skodu-160-tis-korun/>

6. Městská část Praha 2 (2012, pokuta 300 tisíc, škoda byla částečně uhrazena dobrovolně, ve zbytku byla škoda vymáhána soudně, avšak neúspěšně). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v srpnu 2012 uložena pokuta ve výši 300 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani ve správním řízení (podáním rozkladu) a logicky ani podáním správní žaloby. Zadavatel identifikoval jako odpovědné osoby tehdejší radní městské části Praha 2 a vyzvalo je k náhradě škody. Dobrovolně uhradil část škody ve výši 33.500 pouze bývalý místostarosta a předkladatel materiálu na radu. Městská část uplatnila zbývající nárok na náhradu škody ve částce 266.500 korun na bývalém místostarostovi v září 2014 u soudu, žaloba však byla zamítnuta a Městská část Praha 2 navíc uhradila na nákladech řízení 90 tisíc korun. Dobrovolně zaplacená částka 33.500 Kč vrácena nebyla, neboť bývalý místostarosta o to nepožádal.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mestska-cast-praha-2-vymahani-naroku-na-nahradu-skody-266-500-kc/>

7. Střední škola technická, nyní Akademie řemesel (2012, pokuta 100 tisíc korun, škoda uhrazena ve výši 20 tisíc korun). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v červnu 2012 uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě bránil podáním rozkladu, ale neuspěl. Správní žaloba podána nebyla. Zadavatel identifikoval jako odpovědnou osobu společnost, který na základě mandátní smlouvy administrovala veřejnou zakázku. Odpovědná osoba po výzvě zadavatele uhradila 20 tisíc korun, následně na vstoupila do insolvence. Zadavatel zbývající část pohledávky přihlásil v insolvenčním řízení, které dosud (červenec 2018) trvá.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/stredni-skola-technicka-vymohla-skodu-20-tisic-a-zbytek-prihlasila-v-insolvencnim-rizeni/>

8. Město Cheb (2012, pokuta 600 tisíc, škoda je vymáhána soudně, po právní moci rozsudku byla škoda uhrazena). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018.

Zadavateli byla v říjnu 2012 uložena pokuta ve výši 600 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani v rámci správního řízení, ani podáním správní žaloby a v lednu 2013 pokutu uhradil. Město Cheb škody v soudně, Obvodní soud pro Prahu 6 podané žalobě vyhověl a společnosti, která administrovala veřejnou zakázku uložil povinnost uhradit 600

tisíc korun a náklady soudního řízení. Po nabytí právní moci rozsudku žalovaná společnost škodu v plné výši uhradila.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/cheb-vymaha-soudne-skodu-ve-vysi-600-tisic-korun/>

9. Statutární město České Budějovice (2012, škoda 1,3 mil. korun, škoda byla neúspěšně vymáhána soudně, rozhodnutí soudu jsou pravomocná). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018.

Zadavateli byla v září 2012 uložena pokuta ve výši 1,3 mil. korun. Zadavatel se uložené pokutě bránil v rámci správního řízení, ale podaný rozklad byl předsedou ÚOHS zamítnut. Po té se zadavatel bránil v rámci správního řízení, avšak i žaloba byla soudem zamítnuta. Následně zadavatel identifikoval jako odpovědné osoby za způsobenou škodu. Těmito osobami měli být jednak vedoucí odboru informačních a komunikačních technologií a jednak tehdejší radní, kteří o zadání zakázky rozhodovali. Celkem zadavatel podal na různé osoby tři žaloby, a všechny byly Okresním soudem v Českých Budějovicích během února a března 2017 zamítnuty. Odvolání proti zamítnutým žalobám již zadavatel nepodával, všechny rozsudky jsou již pravomocné. Zadavatel tedy uhradí za neúspěšné vymáhání nároku na náhradu škody částku cca 660 tisíc korun plus výdaje na vlastní zastoupení advokátem.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/ceske-budejovice-neuspely-pri-vymahani-naroku-na-nahradu-skody-1-3-mil-korun/>

10. Krajská zdravotní, a.s. (2012, pokuta 140 tisíc, zadavatel označil odpovědnou osobu a připravuje podání žaloby). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v prosinci 2012 uložena pokuta ve výši 200 tisíc korun. Podaný rozklad byl předsedou ÚOHS zamítnut, nicméně zadavatel následně uspěl se žalobou u správního soudu. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže věc znovu projednal a uložil pokutu ve výši 140 tisíc korun. Proti tomuto rozhodnutí se zadavatel již nebránil podáním rozkladu, ani žaloby. Pokutu zadavatel uhradil v červenci 2016, identifikoval odpovědnou osobu a v prosinci 2018 ji vyzval k plnění. Od té doby stále připravuje žalobu na náhradu škody.

(poznámka: zadavatel dle zaslaných odpovědí na žádosti o informace zmíněnou žalobu „připravuje“ již v září 2017, nicméně toto zdržení je dle tvrzení zadavatele způsobeno tím, že za škodu je odpovědná osoba, se kterou zadavatel vede další obdobné soudní spory a proto zadavatel takticky vyčkává jak předchozí soudní spory dopadnou).

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/krajaska-zdravotni-jedna-o-nahrade-skody-140-tisic-korun/>

11. Krajská zdravotní, a.s. (2012, pokuta 500 tisíc, zadavatel získal exekuční titul na úhradu celé dlužné částky a následně pomocí exekuce obdržel včetně příslušenství téměř 786 tisíc). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v říjnu 2012 uložena pokuta ve výši 500 tisíc korun. Podaný rozklad nebyl úspěšný a zamítnuta byla i správní žaloba, kterou zadavatel podal. Zadavatel pokutu uhradil v srpnu 2013. Po čtyřech letech v srpnu 2017 zadavatel podal žalobu k Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, o které rozhodčí soud v dubnu 2018 rozhodl tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl. Podle informací z června 2019 byla věc byla řešena exekucí. Škoda byla v září 2019 vymožena ve výši 785.916 Kč.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/krajaska-zdravotni-vymaha-soudne-skodu-500-tisic-korun/>

12. Statutární město Zlín (2013, pokuta 300 tisíc, škoda v plné výši uhrazena). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

Zadavateli byla v únoru 2013 uložena pokuta ve výši 300 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil podáním rozkladu ani žaloby, neboť v dané věci již jednou rozhodoval Krajský soud v Brně (předešlé rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže bylo soudem sice zrušeno, ale z odůvodnění rozsudku zároveň vyplývalo, že zadavatel zákon o veřejných zakázkách porušil). Zadavatel identifikoval osobu odpovědnou za vznik škody a sice advokáta, který zajišťoval přípravu a průběh dané veřejné zakázky. Dotčená odpovědná osoba škodu v plné výši uhradila.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/statutarni-mesto-zlin-vymohlo-skodu-300-tisic-korun/>

13. Úřad vlády ČR (2013, pokuta 1,2 mil., škoda je vymáhána v rámci trestního stíhání). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v červnu 2013 uložena pokuta ve výši 1,2 mil. korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil podáním rozkladu ani žaloby. Zadavatel škodu uplatnil v rámci trestního stíhání. Celkovou škodu zadavatel vyčíslil na 850 mil. korun, v rámci trestního stíhání byla přiznána škoda ve výši 327 mil. korun. Způsobená škoda dosud nebyla (červenec 2018) uhrazena ani částečně. Trestní věc navíc bude na základě mimořádného opravného prostředku projednávat Nejvyšší soud ČR a není jisté, zda rozsudek přiznávající nárok na náhradu škody nebude zrušen. Zároveň Úřad vlády ČR, respektive Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, nepodnikl žádné další kroky k vymáhání zbývajících škody a je

možné, že s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu⁸ ani žádné právní kroky už nepodnikne.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/urad-vlady-uplatnil-skodu-850-mil-korun-v-kauze-promopro-v-ramci-trestniho-stihani/>

14. Centrum služeb pro silniční dopravu, s.p.o. (2013, pokuta 150 tisíc korun, uhrazeno 75 tisíc korun). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

Zadavateli byla v září 2013 uložena pokuta ve výši 150 tisíc korun. Uložené pokutě se zadavatel bránil podáním rozkladu, ten však předseda Úřadu zamítl. Pokuta byla uhrazena v srpnu 2014. Správní žaloba podána nebyla. Následně zadavatel určil osoby odpovědné za škodu. Jednalo se o externí spolupracující subjekty, které měly na starost zpracování technické části zadávací dokumentace a právní části zadávací dokumentace. Dodavatel technické části zadávací dokumentace své pochybení uznal a zadavatel se s ním mimosoudně dohodl na úhradě škody ve výši 75 tisíc korun. Druhý dodavatel své pochybení neuznal. Žaloba na zaplacení škody vůči druhému dodavateli podána nebyla z důvodu neefektivnosti (náklady na soudní spor by dle názoru zadavatele mohly převýšit pohledávku). S dodavatelem právních služeb byla rozvázána pracovní spolupráce.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/centrum-sluzeb-pro-silnicni-dopravu-vymohlo-polovinu-zpusobene-skody/>

15. Královéhradecký kraj (2013, pokuta 300 tisíc korun, uhrazena v plné výši). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

Zadavateli byla v červenci 2013 uložena pokuta ve výši 300 tisíc korun. Proti uložené pokutě se zadavatel nebránil ani podáním rozkladu (a logicky ani žalobou). Pokuta byla uhrazena v září 2013. Zadavatel svěřil přípravu veřejné zakázky externímu dodavateli, který po výzvě zadavatele celou škodu uhradil.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/kralovehradecky-kraj-vymohl-po-externim-dodavateli-sluzeb-skodu-300-tisic-korun/>

16. Město Hodonín (2013, pokuta 250 tisíc korun, škoda byla v plné výši uhrazena). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018.

⁸ rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu ČR, ze dne 12. 4. 2017, sp. zn.31 Cdo 2764/2016

Zadavateli byla v listopadu 2013 uložena pokuta ve výši 250 tisíc korun. Uložené pokutě se zadavatel bránil podáním rozkladu, ten však předseda Úřadu zamítl. Pokuta byla uhrazena v listopadu 2014. Zadavatel podal proti rozhodnutí ÚOHS i správní žalobu, avšak ta byla Krajským soudem v Brně zamítnuta (a stejně tak i kasační stížnost zadavatele). Zadavatel identifikoval odpovědnou osobu a škodu ve výši 250 tisíc korun vymáhal soudně u Okresního soudu v Přerově, který v září 2016 vydal rozsudek. Odpovědné osobě bylo soudem uloženo způsobenou škodu zaplatit. Rozsudek nabyl právní moci. Zadavatel následně uzavřel s odpovědnou osobou splátkový kalendář, dle kterého splácí každý měsíc částku 20 tisíc korun. Podle informací z roku 2018 byl splátkový kalendář dodržen a celá škoda byla k listopadu 2017 uhrazena.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mesto-hodonin-vysoudilo-skodu-ve-vysi-250-tisic-korun-a-uzavreno-splatkovy-kalendar/>

17. Obec Moravičany (2013, pokuta 150 tisíc korun, uhrazena v plné výši). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

Zadavateli byla v únoru 2013 uložena pokuta ve výši 150 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil podáním rozkladu (ani správní žalobou). Pokuta byla v plné výši uhrazena z pojištění osoby pověřené zadavatelskou činností (platba neprošla přes účetnictví obce Moravičany).

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/obec-moravicany-vymohla-skodu-150-tisic-korun/>

18. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně (2013, pokuta 100 tisíc korun, uhrazena v plné výši). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

Zadavateli byla uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun v březnu 2013. Proti uložené pokutě se zadavatel nebránil ani podáním rozkladu (a logicky ani žalobou). Zadavatel určil jako odpovědnou osobu externího dodavatele, který v březnu 2013 škodu v plné výši uhradil.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/univerzita-tomase-bati-ve-zline-vymohla-skodu-100-tisic-korun/>

19. Krajská zdravotní, a.s. (2014, pokuta 350 tisíc, zadavatel připravuje žalobu). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v únoru 2014 uložena pokuta ve výši 350 tisíc korun. Uložené pokutě se zadavatel bránil nejprve podáním rozkladu a později podáním žaloby, avšak ani v jednom bodě nebyl úspěšný. Pokutu zadavatel uhradil v červenci 2016. Zadavatel se nejprve pokoušel dohodnout na mimosoudním řešení věci (září 2017), později připravoval žalobu (červenec 2018). Žaloba byla podána k rozhodčímu soudu v únoru 2019.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/krajaska-zdravotni-jedna-o-nahrade-skody-350-tisic-korun/>

20. Královéhradecký kraj (2014, pokuta 800 tisíc, uhrazena z pojištění radních ve výši 795 tisíc korun; zbývající částku 5 tisíc korun uhradili jako spoluúčast tehdejší radní. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018.

Zadavateli byla v únoru 2014 uložena pokuta ve výši 800 tisíc korun (*poznámka: jednalo se o druhé rozhodnutí ÚOHS v téže věci, neboť první rozhodnutím z roku 2009, kterým byla zadavateli uložena pokuta ve stejné výši, byla správním soudem zrušena*). Zadavatel se proti uložené pokutě i v tomto případě neúspěšně bránil rozkladem a v září 2014 uloženou pokutu uhradil.

Pokud jde o vymáhání nároku na náhradu škody, vyzval zadavatel odpovědné osoby (radní a jednoho bývalého zaměstnance) v lednu 2015 k náhradě škody. Následně zadavatel uplatnil škodu u pojišťovny Kooperativa z titulu pojištění svých zastupitelů (radních). V červnu 2016 byl nárok na náhradu škody uspokojen pojišťovnou v částce 795 tisíc korun. Zbývajících 5 tisíc korun uhradili jako spoluúčast tehdejší radní, kteří o zakázce rozhodovali.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/kralovehradecky-kraj-vymaha-skodu-800-tisic-po-svych-radnich/>

21. Statutární město Ostrava (2014, pokuta 300 tisíc korun, uhrazena v plné výši). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

Zadavateli bylo uložena v září 2014 pokuta ve výši 300 tisíc korun. . Proti uložené pokutě se zadavatel nebránil ani podáním rozkladu (a logicky ani žalobou). Zadavatel určil jako odpovědnou osobu externího dodavatele, který ve dvou splátkách (říjen 2014, leden 2015) škodu plné výši uhradil.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/statutarni-mesto-ostrava-vymohla-skodu-300-tisic/>

22. Město Slaný (2014, pokuta 190 tisíc korun; nárok na náhradu škody byl neúspěšně uplatněn u soudu). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018.

Zadavateli byla v květnu 2014 uložena pokuta ve výši 190 tisíc korun. Zadavatel se bránil podáním rozkladu, ten byl však zamítnut. Správní žaloba podána nebyla. Pokuta byla zadavatelem zaplácena v dubnu 2015.

Zadavatel určil jako odpovědné osoby radní, kteří o zakázce rozhodovali. K dobrovolné úhradě škody nedošlo a tak se zadavatel v listopadu 2015 obrátil se svým nárokem na Okresní soud v Kladně, který podanou žalobu zamítl z důvodu, že žalobce (město Slaný) neuneslo břemeno důkazní. Proti tomuto rozsudku podalo město Slaný odvolání, ale Krajský soud v Praze odvolání zamítl jako nedůvodné. Rozsudky obou soudů jsou nyní pravomocné.

Oba soudy shledaly, že žalobce (město Slaný, respektive zejména jeho právní zástupce) zejména nedokázal žalobu řádně doplnit o potřebná tvrzení a důkazy dle opakované výzvy Okresního soudu v Kladně a právní zástupce města se navíc na nařízené ústní jednání Okresního soudu v Kladně bez omluvy ani nedostavil. Žalobce (právní zástupce města) požadované doplňující doklady soudu předložil až v rámci odvolacího řízení, avšak v této fázi soudního sporu již k nim nemohl soud přihlídnout. Město Slaný tak spor o náhradu škody vůči osmi radním ve výši 190 tisíc korun prohrálo a navíc muselo uhradit náhradu nákladů řízení žalovaným radním v celkové výši téměř 350 tisíc korun.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mesto-slany-nespelo-pri-vymahani-skody-190-tisic-po-svych-radnich/>

23. České vysoké učení technické v Praze (2014, pokuta 140 tisíc korun a odvod za porušení rozpočtové kázně a penále v souhrnné výši přesahující 22 mil. korun; zadavatel určil odpovědnou osobu a zaslal jí předžalobní výzvu k úhradě a to včetně odvodu za porušení rozpočtové kázně. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v listopadu 2014 uložena pokuta ve výši 140 tisíc korun. Zadavatel se neúspěšně bránil rozkladem, ale žalobu proti zamítnutí rozkladu již nepodal. Pokuta byla uhrazena v červenci 2015. Zadavatel byl dále velmi citelně postižen v rámci poskytnuté dotace a to v částce přesahující 22 mil. korun (odvod za porušení rozpočtové kázně a penále). Zadavatel určil jako odpovědnou osobu advokátní kancelář, která zakázku připravovala. Podle informací z července 2018 zaslal zadavatel dotčené advokátní kanceláři výzvu k úhradě částky 22,6 mil. korun plus úroky z prodlení.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/ceske-vysoke-uceni-technicke-v-praze-urcilo-odpovednou-osobu-ale-skodu-140-tisic-nevymaha/>

24. České vysoké učení technické v Praze (2014, pokuta 300 tisíc korun, mimosoudní dohodou došlo k částečné úhradě ve výši 50 tisíc korun). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v prosinci 2014 uložena pokuta ve výši 300 tisíc korun. Zadavatel nepodal proti rozhodnutí o uložení pokuty ani opravný prostředek v rámci správního řízení (a logicky ani žalobu). Pokuta byla uhrazena v lednu 2015. Následně věc řešila škodní komise, která identifikovala osoby odpovědné za uloženou pokutu. Podle informací poskytnutých

v červenci 2018 došlo ze strany jedné odpovědné osoby k úhradě 50 tisíc korun. Zbývající část pokuty by měla být vymáhána po právnické osobě, která administrovala veřejnou zakázku; ta však činnost ukončila a pravděpodobně je nemajetná. V roce 2019 nás zadavatel informoval, že zbývající pohledávku odepsali z důvodu nedobytnosti.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/ceske-vysoke-uceni-technicke-v-praze-hleda-odpovednou-osobu-za-skodu-300-tisic-korun/>

25. Město Hostivice (2014, pokuta 150 tisíc, nárok na náhradu škody byl úspěšně uplatněn u soudu, v současné době probíhá exekuce na majetek povinné osoby). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v listopadu 2014 uložena pokuta ve výši 150 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě neúspěšně bránil ve správním řízení (rozklad byl zamítnut). Správní žaloba podána nebyla. Pokutu zadavatel uhradil v říjnu 2015. V dubnu 2016 zadavatel vyzval odpovědnou osobu k náhradě škody a následně v červnu 2016 podal žalobu k soudu. Věc byla pravomocně skončena v dubnu 2017, kdy soud uložil odpovědné osobě povinnost uhradit 150 tisíc korun včetně úroků. Nárok na náhradu škody je vymáhán formou exekuce (červenec 2018), zatím k úhradě nedošlo.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mesto-hostivice-uspelo-s-narokem-na-nahradu-skody-150-tisic/>

26. Město Krásná Lípa (2014, pokuta 150 tisíc, respektive později snižená na 120 tisíc, zadavatel provedl zápočet vůči odpovědné osobě). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v listopadu 2014 uložena pokuta ve výši 150 tisíc korun. Zadavatel se bránil podáním odporu a následně správní žalobou, kterou Krajský soud v Brně zamítl. Zadavatel se úspěšně bránil proti rozhodnutí soudu kasační stížností. Po té Předseda ÚOHS opětovně rozhodl tak, že uloženou pokutu mírně snížil ze 150 tisíc na 120 tisíc korun. Také toto rozhodnutí bylo napadeno správní žalobou.

Pokuta byla zadavatelem uhrazena v listopadu 2015. Zadavatel určil odpovědnou osobu a nárok na náhradu škody započítal v listopadu 2015 jako vzájemnou pohledávku vůči této osobě. O oprávnění provést zápočet je veden soudní spor u Okresního soudu v Děčíně. Tento spor byl po dobu řízení o správní žalobě přerušen, nicméně po pravomocném rozhodnutí Krajského soudu v Brně je v řízení pokračováno. O žalobě dosud nebylo rozhodnuto.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mesto-krasna-lipa-zpusobenou-skodu-150-tisic-zapocetlo/>

27. Západočeské muzeum v Plzni, příspěvková organizace (2014, pokuta 175 tisíc korun, uhrazena z pojištění nakonec nebyla ani částečně). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v září 2014 uložena pokuta ve výši 175 tisíc korun, zaplacená byla v prosinci 2015. Zadavatel se bránil pokutě rozkladem (ten byl zamítnut); žaloba však už podána nebyla. Zadavatel je příspěvkovou organizací zřízenou Plzeňským krajem a z rozhodnutí zadavatele jsou všechny veřejné zakázky jeho příspěvkových organizací zadávány, respektive řešeny, specializovanou organizací, kterou k tomu účelu zřizovatel zadavatele zřídil. V první fázi zjišťování informací ohledně úhrady škody zadavatel tvrdil, že zaplacená pokuta bude zadavateli uhrazena v plné výši z pojištění výše uvedené specializované organizace, která se ve skutečnosti fakticky zabývala přípravou dotčené veřejné zakázky.

K úhradě způsobené škody zadavateli z pojištění (ani jinak) nikdy nedošlo. Z odpovědi zadavatele ze srpna 2017 naopak vyplývá, že tato alternativa již není aktuální. Zadavatel věc nakonec uzavřel tak, že škodu po nikom vymáhat nebude.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/zapadoceske-muzeum-v-plzni-neuspelo-s-pozadavkem-na-nahradu-skody-175-tisic-korun/>

28. Obec Dvory (2014, pokuta 100 tisíc korun, uhrazeno 75 tisíc korun). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

Zadavateli byla v listopadu 2014 uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun. Zadavatel využil právní pomoc k podání rozkladu, avšak ten byl ze strany ÚOHS zamítnut. Náklady na právní pomoc činily 30 tisíc korun. Správní žaloba podána nebyla a pokuta byla v listopadu 2015 zaplacená. Zadavatel následně vyzval společnost, která zajišťovala přípravu veřejné zakázky, k úhradě škody. Zadavatel se s odpovědnou osobou mimosoudně domluvil na úhradě části škody ve výši 75 tisíc korun.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/obec-dvory-vymohla-vetsinu-ze-zpusobene-skody/>

29. Statutární město Brno, městská část Brno-Žabovřesky (2014, pokuta 200 tisíc korun, v plné výši uhrazena). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017.

Zadavateli byla v červenci 2014 uložena pokuta ve výši 200 tisíc korun. Zadavatel se bránil podáním rozkladu, který nebyl úspěšný. V prosinci 2015 zadavatel uhradil pokutu a rozhodl se správní žalobu nepodávat. Zadavatel vyzval k úhradě škody společnost, která veřejnou zakázku administrovala. Škoda byla v plné výši uhrazena v prosinci 2015.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mestska-cast-brno-zabovresky-vymohla-skodu-200-tisic-korun/>

30. Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava (2014, pokuta 250 tisíc, pohledávka byla uplatněna v konkurzu). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla uložena pokuta ve výši 250 tisíc korun v květnu 2014. Zadavatel se neúspěšně bránil podáním rozkladu, následně pokutu v únoru 2016 uhradil. Proti rozhodnutí ÚOHS se zadavatel brání správní žalobou, o které soud dosud nerozhodl. Kromě toho byl zadavatel postižen také tím, že mu nebyla vyplacena dotace ve výši 2,5 mil. korun.

Jako odpovědnou osobu zadavatel určil společnost, která zakázku administrovala. Na tuto společnost byl v září 2015 vyhlášen konkurz. V rámci konkurzu byla pohledávka na náhradu škody ve výši 250 tisíc korun uplatněna, avšak k úhradě (ani částečné) dosud nedošlo, neboť konkurz stále běží (červenec 2018).

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/vysoka-skola-banska-technicka-univerzita-ostava-se-prihlasila-s-narokem-na-nahradu-skody-v-konkurznim-rizeni/>

31. Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava (2014, pokuta 100 tisíc, nárok na náhradu škody byl uplatněn u soudu včetně související škody způsobené nevyplacením části dotace; mimosoudně byla nakonec uhrazena škoda převyšující 2,3 mil. korun). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018.

Zadavateli byla uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun v březnu 2014. Zadavatel se neúspěšně bránil podáním rozkladu, následně pokutu v květnu 2015 uhradil. Správní žaloba podána nebyla. Zadavatel byl v souvislosti s touto veřejnou zakázkou navíc postižen nevyplacením části dotace ve výši 4,7 mil. korun.

Jako odpovědnou osobu zadavatel určil advokátní kancelář, která na veřejné zakázce spolupracovala. Zadavatel vyzval odpovědnou osobu v srpnu 2016 k úhradě škody. Protože škoda nebyla uhrazena dobrovolně, podal zadavatel v prosinci 2016 na advokátní kancelář žalobu k obvodnímu soudu pro Prahu 4.

V rámci soudního řízení došlo k mimosoudnímu vyrovnání. Dle uzavřené dohody uhradila pojišťovna GENERALI za pojištěnou advokátní kancelář částku 2.298.072 Kč a sama advokátní kancelář zaplatila poškozenému 50 tisíc korun. Celkem byla uhrazena polovina sporné částky včetně části nevyplacené dotace (2.348.072 Kč).

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/vysoka-skola-banska-vymaha-skodu-po-advokatni-kancelari/>

32. Statutární město Olomouc (2014, pokuta 160 tisíc, pohledávka byla uplatněna v konkurzu). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla uložena pokuta ve výši 160 tisíc korun v prosinci 2014. Zadavatel se proti uložení pokuty bránil jak rozkladem, tak žalobou. O žalobě dosud nebylo rozhodnuto. Pokuta byla zaplacená v srpnu 2016. Zadavatel uplatnil svůj nárok na náhradu škody u společnosti, která zakázku administrovala, ta je však v konkurzu. Konkurz dosud (červenec 2018) nebyl ukončen.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/olomouc-uplatnil-narok-na-nahradu-skody-ve-vysi-160-tisic-v-konkurzu/>

33. Hudlice (2014, pokuta 300 tisíc, odpovědná osoba darovala obci 300 tisíc korun). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018.

Zadavateli byla uložena pokuta ve výši 600 tisíc korun v prosinci 2014. Zadavatel se proti uložení pokuty bránil jak rozkladem, na základě kterého byla pokuta snížena na 300 tisíc. Správní žalobu proti rozhodnutí ÚOHS zadavatele nepodal. Pokuta byla zaplacená v srpnu 2015. Zadavatel určil odpovědnou osobu a po poměrně dlouhých jednáních byla škoda nakonec uhrazena formou daru. Platba proběhla ve dvou splátkách na podzim roku 2017.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/obec-hudlice-se-domluvila-na-uhrade-skody-formou-daru/>

34. České vysoké učení technické v Praze (2015, pokuta 150 tisíc, zadavatel určil odpovědnou osobu a zatím žalobu nepodal z důvodu neúčelnosti). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla uložena pokuta ve výši 150 tisíc v září 2015. Zadavatel nepodával ani rozklad, ani správní žalobu a v prosinci 2015 pokutu uhradil. Zadavatel určil jako odpovědnou osobu externího právního zástupce, se kterým vede již jiné spory o náhradu škody. Vzhledem ke skutečnosti, že předchozí pohledávky za totožnou odpovědnou osobou nebyly ještě uhrazeny, nepřistoupil zadavatel k podání žaloby.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/ceske-vysoke-uceni-technicke-v-praze-urcilo-odpovednou-osobu-za-skodu-150-tisic-korun/>

35. Městská část Praha – Koloděje (2015, pokuta 250 tisíc korun, zadavatel sice určil odpovědnou osobu a škodu dlouhodobě nevymáhal, žalobu na odpovědnou osobu však

nakonec několik měsíců před promlčením nároku podal). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla uložena pokuta ve výši 250 tisíc korun v říjnu 2015. Zadavatel se proti uložení žaloby bránil podáním rozkladu, avšak předseda ÚOHS napadnuté rozhodnutí nezměnil. Zadavatel pokutu uhradil v listopadu 2016. Následně zadavatel uplatnil proti rozhodnutí ÚOHS i žalobu u správního soudu, ale nebyl úspěšný. Zadavatel dále určil jako odpovědnou osobu bývalého starostu městské části, ten však svou odpovědnost odmítl. Žaloba po dobu dvou let, co případ sledujeme, podána nebyla. Nicméně několik měsíců před promlčením nároku (konkrétně v srpnu 2019) zadavatel nakonec uplatnil svůj nárok u soudu.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mestska-cast-praha-kolodeje-urcila-odpovednou-osobu-ale-zatim-skodu-250-tisic-korun-nevymaha/>

36. Sportplex Frýdek-Místek, s. r. o. (2015, pokuta 300 tisíc, zadavatel vymáhá nárok na náhradu škody soudně). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavatel je obchodní společností 100% vlastněnou městem Frýdek-Místek. Zadavateli byla uložena pokuta ve výši 300 tisíc korun v listopadu 2015. Zadavatel se bránil podáním rozkladu, avšak neúspěšně. Správní žaloba podána nebyla, zadavatel v prosinci 2016 pokutu uhradil. Jako osobu odpovědnou za způsobenou škodu určil zadavatel bývalého jednatele a vyzval jej k náhradě škody. Na základě předžalobní výzvy odpovědná osoba škodu neuhradila a proto byla podána žaloba ke Krajskému soudu v Ostravě. Jednání ve věci je nařízeno na září 2019.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/sportplex-frydek-mistek-mestska-firma-planuje-vymahat-skodu-300-tisic-korun/>

37. Statutární město Olomouc (2015, pokuta 500 tisíc, pohledávka byla přihlášena v konkurzním řízení, které je vedeno na majetek odpovědné osoby). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v prosinci 2015 uložena pokuta ve výši 500 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě bránil v rámci správního řízení vedeným Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, ale žalobu proti rozhodnutí o uložení pokuty nepodal. Zadavatel určil odpovědnou osobu, která je bohužel v konkurzu (administrátor veřejné zakázky). Zadavatel přihlásil svou pohledávku v konkurzu, který stále trvá (červenec 2018).

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/mesto-olomouc-prihlasilo-pohledavku-na-nahradu-skody-500-tisic-korun-v-konkurzu/>

38. Zdravotnický holding Královéhradeckého kraje a. s. (2015, pokuta 100 tisíc, vymáhá nárok na náhradu škody soudně). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2017 a byla aktualizována v roce 2018 a 2019.

Zadavateli byla v říjnu 2015 uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani podáním rozkladu, ani podáním správní žaloby. Pokutu zadavatel uhradil v lednu 2016. Kromě pokuty vznikla zadavateli i další škoda a to ve výši 16,5 milionů korun.

Zadavatel následně určil odpovědné osoby. Za škodu ve výši 100 tisíc korun dle názoru zadavatele odpovídá společnost, která administrovala veřejnou zakázku, a podal na ní žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu 10. Žaloba byla prvoinstančním soudem zamítnuta, přičemž toto rozhodnutí potvrdil i odvolací soud. Na základě dovolání zadavatele byly oba rozsudky zrušeny, přičemž o žalobě nebylo dosud znova rozhodnuto (stav léto 2019).

Za škodu ve výši 16,5 milionů korun odpovídá dle zadavatele člen tehdejšího statutárního orgánu společnosti. Tato škoda je rovněž vymáhána soudně, a to u Krajského soudu v Hradci Králové. Současně probíhalo i trestní stíhání, na základě kterého byla podána tato žaloba. Nejvyšší soud však trestní stíhání zrušil a proto zadavatel vzal podanou žalobu zpět. Soudní řízení o 16,5 milionu tak bylo zastaveno.

Informace včetně dokumentů:

<http://www.pvvz.cz/news/zdravotnicky-holding-kralovehradeckeho-kraje-a-s-vymaha-skodu-vice-jak-16-milionu-korun/>

39. Chodov (2013, pokuta 300 tisíc; odpovědná osoba uznala dluh co do důvodu a výše a zavázala se jej uhradit do konce roku 2019). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2018 a byla aktualizována v roce 2019.

Zadavateli byla v listopadu 2013 uložena pokuta ve výši 300 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě neúspěšně bránil jak podáním rozkladu, tak podáním správní žaloby. Po vyčerpání právních prostředků mířících ke zrušení rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta, se zadavatel obrátil na právního zástupce města, který v dotčené veřejné zakázce poskytoval městu své právní služby. Dotčený advokát uznal svůj dluh co do důvodu a výše a zavázal se jej uhradit do konce roku 2019.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/chodov-vymaha-skodu-300-tisic-po-advokatovi/>

40. Nejdek (2015, pokuta 750 tisíc, nárok na náhradu škody byl vymáhán soudně, po nabytí právní moci rozsudku byla škoda v plné výši uhrazena). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2018.

Zadavateli byla v květnu 2015 uložena pokuta ve výši 750 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě neúspěšně bránil podáním rozkladu. Zadavatel následně podal proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže i správní žalobu, o které dosud nebylo rozhodnuto.

Pokutu zadavatel uhradil v květnu 2016. V době vzniku první verze analýzy probíhalo dle sdělení města Nejdek o náhradě škody interní šetření. Následně byla v listopadu 2017 (po datu zpracování první analýzy) podána žaloba k soudu. Po podání žaloby byla škoda v plné výši (včetně příslušenství a náhrady nákladů řízení) jedním ze žalovaných uhrazena v prosinci 2017.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/mesto-nejdek-vymohlo-skodu-ve-vysi-800-tisic/>

41. Staré Město (2014, pokuta 100 tisíc a porušení rozpočtové kázně ve výši téměř 1,1 mil korun; nárok na náhradu škody je vymáhán soudně). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2018 a byla aktualizována v roce 2019.

Zadavateli byla v prosinci 2014 uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil podáním rozkladu (a tedy ani žalobou ve správním soudnictví). Pokutu zadavatel uhradil v únoru 2015. V souvislosti s touto veřejnou zakázkou zadavatel uhradil rovněž odvod za porušení rozpočtové kázně včetně penále ve výši téměř 1,1 mil korun.

Zadavatel identifikoval odpovědnou osobu a uplatnil u soudu svůj nárok na náhradu škody ve výši téměř 1,2 mil. korun. O žalobě dosud nebylo rozhodnuto.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/stare-mesto-vymaha-skodu-vcetne-odvodu-za-poruseni-rozpocetove-kazne-a-penale/>

42. Ústecký kraj (2014, pokuta 200 tisíc, škoda byla v plné výši uhrazena). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2018.

Zadavateli byla v dubnu 2014 uložena pokuta ve výši 200 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil podáním rozkladu (a logicky ani žalobou ve správním soudnictví). Pokutu zadavatel uhradil v červnu 2014. Při zpracování první verze této analýzy zadavatel uváděl, že odpovědná osoba (konkrétní právnická osoba) zanikla a proto nelze škodu vymoci. Při zpracování druhé verze této analýzy zadavatel uvedl, že nárok na náhradu škody uplatnil u odpovědné osoby předžalobní výzvou z května 2018. Odpovědná osoba následně v červnu 2018 škodu v plné výši uhradila.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/ustecky-kraj-vymohl-skodu-200-tisic-korun/>

43. Vysoké učení technické v Brně (2013, pokuta 1 mil. korun, odpovědnou osobu vyzvali k náhradě škody). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2018 a byla aktualizována v roce 2019.

Zadavateli byla v březnu 2013 uložena pokuta ve výši 1 mil. korun. Zadavatel se uložené pokutě neúspěšně bránil jak podáním rozkladu, tak podáním správní žaloby, včetně kasační stížnosti.

Pokutu zadavatel uhradil v únoru 2015. V červenci 2017 vyzval zadavatel odpovědnou osobu k úhradě škody. Odpovědná osoba uplatnila nárok na náhradu škody jako pojistnou událost u své pojišťovny, ta však až do července 2018 pojistnou událost nevyřešila. Podle informací zadavatele bude v případě, že nedojde k plnění prostřednictvím pojišťovny, podána nejpozději do konce srpna 2018 žaloba.

Žaloba byla následně podána a v roce 2019 probíhají jednání o smíru, ke kterému účastníky soudního sporu vede Městský soud v Brně.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/vysoke-uceni-technicke-v-brne-chysta-zalobu-na-vymahani-1-mil-korun/>

44. Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (2015, pokuta 100 a porušení rozpočtové kázně ve výši 11,5 mil. korun; zadavatel identifikoval odpovědnou osobu a připravuje výzvu k úhradě částky 11,6 mil korun). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2018 a byla aktualizována v roce 2019.

Zadavateli byla v srpnu 2015 uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani podáním rozkladu, ani podáním správní žaloby. Pokutu zadavatel uhradil v říjnu 2015. Dále byl zadavatel postižen odvodem za porušení rozpočtové kázně, který včetně penále činil téměř 11,5 mil. korun. V současné době (červenec 2018) zadavatel připravuje výzvu k úhradě částky 11,6 mil. korun.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/vysoka-skola-banska-chysta-zalobu-na-vymahani-naroku-vice-jak-11-mil-korun/>

45. Správa silnic Olomouckého kraje, příspěvková organizace (2014, pokuta 150 tisíc korun, uhrazena v plné výši). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2018.

Zadavateli byla v lednu 2014 uložena pokuta ve výši 150 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě neúspěšně bránil jak podáním rozkladu, tak správní žaloby. Pokutu zadavatel uhradil v srpnu 2014. Zadavatel nárok na náhradu škody uplatnil u odpovědné osoby, která škodu v plné výši uhradila v srpnu 2016.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/sprava-silnic-olomouckeho-kraje-vymohla-skodu-160-tisic/>

46. Jablonné v Podještědí (2014, pokuta 100 tisíc korun, zadavatel podal žalobu na částku 5,1 mil. korun). Kauza byla do přehledu přidána v roce 2018 a byla aktualizována v roce 2019.

Zadavateli byla v prosinci 2014 uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě neúspěšně bránil jak podáním rozkladu, tak správní žaloby. Správní žaloba je v současnosti (srpen 2018) ve stádiu nerozhodnuté kasační stížnosti.

Pokutu zadavatel uhradil v listopadu 2015. Zadavatele jsme dopisem z března 2018 vyzvali k vymáhání nároku na náhradu škody. Výzvu k vymáhání škody projednala rada města 21.3.2018 a 29.3.2018 byla podána žaloba na odpovědnou osobu a to na částku 5,1 mil. korun.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/jablonne-v-podjestedi-vymaha-soudne-skodu-ve-vysi-5-mil-korun/>

47. Dlouhá Ves – ZCELA NOVÉ (2017, pokuta 100 tisíc korun, škoda byla v plném rozsahu uhrazena. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla v září 2017 uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani rozkladem, ani žalobou. Pokuta byla ještě v roce 2017 obratem uhrazena společností, která administrovala veřejnou zakázku.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/dlouha-ves-vymohla-skodu-100-tisic-korun/>

48. Domov pro seniory Kobylisy – ZCELA NOVÉ (2016, pokuta 100 tisíc korun, škoda byla v plném rozsahu uhrazena. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla v lednu 2016 uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani rozkladem, ani žalobou. Pokuta byla ještě v roce 2016 obratem uhrazena ze soukromého účtu ředitelky příspěvkové organizace.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/domov-pro-seniory-v-kobylisich-vymohl-skodu-100-tisic-korun/>

49. Kladno – ZCELA NOVÉ (2016, pokuta 200 tisíc korun, škoda byla v plném rozsahu uhrazena. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla v květnu 2016 uložena pokuta ve výši 200 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani rozkladem, ani žalobou. Pokutu zadavatel uhradil v červenci 2016.

Zadavatel ihned identifikoval odpovědnou osobu uvnitř úřadu a to vedoucího Odboru dopravy a služeb Magistrátu města Kladno. Na základě rozhodnutí rady města z června 2016 byl odpovědný pracovník písemně vyzván k náhradě škody ve výši 200 tisíc korun. Odpovědný pracovník škoda v plné výši uhradil.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/kladno-vymohlo-skodu-200-tisic-korun-po-svem-zamestnaci/>

50. Moravský Krumlov – ZCELA NOVÉ (2016, pokuta 180 tisíc korun, zadavatel přihlásil pohledávku do insolvenčního řízení odpovědné osoby. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla v červnu 2016 uložena pokuta ve výši 180 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani rozkladem, ani žalobou. Pokutu zadavatel uhradil v září 2016.

Zadavatel identifikoval odpovědnou osobu. Tato se nachází v insolvenčním řízení, do nějž byla přihlášena i pohledávka města. Pohledávky dosud nebyla uspokojena ani částečně.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/moravsky-krumlov-a-jeho-prispevkova-organizace-vymahaji-skodu-v-insolvencnim-rizeni/>

51. Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna – ZCELA NOVÉ (2017, pokuta 110 tisíc korun, škoda byla uhrazena v plné výši. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla červnu 2017 uložena pokuta ve výši 110 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani rozkladem, ani žalobou. Pokutu zadavatel uhradil v červenci 2017.

Zadavatel jako odpovědné osoby identifikoval své zaměstnance, které vyzval k náhradě škody. Škoda byla zaměstnanci v plné výši obratem uhrazena.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/revirska-bratska-pokladna-vymohla-skodu-100-tisic-po-svych-zamestnancich/>

52. Služby města Moravský Krumlov, příspěvková organizace – ZCELA NOVÉ (2016, pokuta 180 tisíc korun, zadavatel přihlásil pohledávku do insolvenčního řízení odpovědné osoby. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla v červenci 2016 uložena pokuta ve výši 180 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě neúspěšně bránil rozkladem a poté pokutu v prosinci 2016 uhradil.

Zadavatel identifikoval odpovědnou osobu. Tato se nachází v insolvenčním řízení, do nějž byla přihlášena i pohledávka zadavatele. Pohledávky dosud nebyla uspokojena ani částečně.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/moravsky-krumlov-a-jeho-prispevkova-organizace-vymahaji-skodu-v-insolvencnim-rizeni/>

53. Valašské Meziříčí – ZCELA NOVÉ (2017, pokuta 100 tisíc korun, další škoda ve výši 1,3 mil korun, zadavatel vymáhá zaplacenou pokutu ÚOHS soudně, postih poskytovatele dotace ve výši 1,3 mil korun je zatím vymáhán mimosoudně. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla srpnu 2017 uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě nebránil ani rozkladem, ani žalobou. Pokutu zadavatel uhradil v říjnu 2017. Zadavatel identifikoval odpovědnou osobu (mimo úřad) a od ledna 2018 vymáhá škodu soudní cestou u Okresního soudu ve Zlíně. Ve věci dosud nebylo pravomocně rozhodnuto.

Kromě zaplacené pokuty zadavatel identifikoval ještě další související škodu a to postih od poskytovatele dotace ve výši 1,252 mil korun. Také tato částka je vymáhána, respektive v srpnu 2018 byla odpovědné osobě zaslána předžalobní výzva.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/valasske-mezirici-vymaha-skodu-100-tisic-soudne-a-dalsi-skodu-mimosoudne/>

54. Centrum služeb pro silniční dopravu, s. p. o. ZCELA NOVÉ (2012, pokuta 1 mil. Kč, zadavatel v průběhu monitoringu změnil označení odpovědné osoby a škodu proto nyní nevybírá. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla v únoru 2012 uložena pokuta ve výši 1 mil. korun. Zadavatel se uložené pokutě bránil rozkladem, avšak neúspěšně. Následně se zadavatel bránil pokutě i ve správním soudnictví, avšak rovněž neúspěšně. Zpočátku zadavatel za odpovědnou osobu označoval advokáta, který veřejnou zakázku administroval. Vymáhání škody zadavatel odkládal s tím, že dosud se brání uložené pokutě ve správním soudnictví. Po té, co zadavatel nebyl úspěšný ani v kasační stížnosti, změnil zadavatel právní názor a za odpovědnou osobu označil jednoho ze svých tehdejších zaměstnanců. Po této osobě náhradu škody vymáhal nelze, neboť v mezidobí zemřel.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/centrum-sluzeb-pro-silnicni-dopravu-po-letech-naslo-odpovedneho-zamestnace/>

55. Dobrovolný svazek obcí Jaroměřsko ZCELA NOVÉ (2014, pokuta 200 tisíc, odvod za porušení rozpočtové kázně téměř 10 milionů korun. Zadavatel oba nároky vymáhá soudně, žaloby byly podané na konci roku 2018, respektive na začátku roku 2019. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla v roce 2014 uložena Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pokuta ve výši 400 tisíc korun, která byla následně na základě rozkladu snížena na 200 tisíc korun. Zadavatel se uložené pokutě bránil jak správní žalobou, tak kasační stížností a nakonec i ústavní stížností, avšak ani v jednom případě nebyl úspěšný. Pokutu zadavatel uhradil v březnu 2018.

Zadavatel zpočátku na žádosti o informace odpovídat nechtěl, nicméně v roce 2019 nám sdělil, že odpovědné osoby vyzval k náhradě škody, a protože plněno na základě výzvy nebylo, domáhá se svého nároku soudní cestou. Vymáhána je jak zaplacená pokuta ve výši 200 tisíc korun, tak odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši téměř 10 milionů korun.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/dobrovolny-svazek-obci-jaromersko-vymaha-soudne-skodu-presahujici-10-milionu-korun/>

56. Karlovarský kraj ZCELA NOVÉ (2017, pokuta 100 tisíc, po výzvě k vymáhání škody nás zástupci kraje kontaktovali a požádali o schůzku. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla uložena pokuta ve výši 100 tisíc korun listopadu 2017. Proti rozhodnutí ÚOHS si zadavatel podal rozklad, avšak se svými argumenty neuspěl. Správní žalobu zadavatel nepodal.

Zpočátku zadavatel udával, že označil jako odpovědnou osobu jednu právnickou osobu. Ta však odmítla škodu uhradit a její argumenty se zadavateli zdály přijatelné. Po té, co jsme zadavatele v roce 2019 vyzvali k vymáhání škody, situaci přehodnotil a možnost vymáhání škody nyní konzultuje s vybranou advokátní kanceláří. Současně nás požádal o schůzku.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/karlovarsky-kraj-proveruje-moznost-vymahat-skodu-100-tisic-koron/>

57. Krajská zdravotní, a.s. ZCELA NOVÉ (2014, pokuta 500 tisíc, v roce 2019 byla podána žaloba k Rozhodčímu soudu. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Krajské zdravotní a.s. byla v červnu 2014 uložena Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pokuta ve výši 500 tisíc korun. Uložené pokutě se zadavatel neúspěšně bránil rozkladem a později správní žalobou. Pokuta byla uhrazena v únoru 2016. S vymáháním pokuty zadavatel několik let váhal (tzv. připravoval žalobu), nicméně v lednu 2019 byla žaloba na náhradu škody přeci jen podána k Rozhodčímu soudu. Do června 2019 nebylo o žalobě rozhodnuto.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/krajska-zdravotni-podala-dalsi-zalobu-na-vymahani-skody-500-tisic/>

58. Krajská zdravotní, a.s., ZCELA NOVÉ (2014, pokuta 300 tisíc, v roce 2019 byla podána žaloba k Rozhodčímu soudu. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Krajské zdravotní a.s. byla v květnu 2014 uložena Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pokuta ve výši 300 tisíc. Uložené pokutě se zadavatel neúspěšně bránil nejprve rozkladem a později správní žalobou. Žalobu na náhradu škody zadavatel podal k Rozhodčímu soudu až v dubnu 2019. Do června 2019 nebylo o žalobě rozhodnuto.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/krajska-zdravotni-vymaha-soudne-dalsi-skodu-ve-vysi-300-tisic-koron/>

59. Městská část Praha 10, ZCELA NOVÉ (2016, pokuta 100 tisíc, v roce 2019 byla Městská část vyzvána k vymáhání škody a následně začala prověřovat, zda je možné označit odpovědnou osobu. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Městské části Praha 10 byla v únoru 2016 uložena Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pokuta ve výši 100 tisíc korun. Uložené pokutě se zadavatel neúspěšně bránil rozkladem a později i správní žalobou. Pokuta byla uhrazena v únoru 2017.

Zadavatel se nejprve k vymáhání škody stavěl odmítavě. Po té, co jsme radu Městské části vyzvali k vymáhání škody, byla prošetření věci uloženo odboru kontroly. Zároveň nás Městská část požádala o schůzku, která se uskutečnila v září 2019. Postup zadavatele budeme i nadále sledovat.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/praha-10-zacala-proverovat-moznost-vymahat-skodu-100-tisic-korun/>

60. Křelov – Bruchotín (2012, pokuta 100 tisíc, celkem škoda 1,8 milionu, obec několik let odmítala komunikovat, v roce 2019 nám sdělila, že škoda byla částečně uhrazena na základě soudního smíru v letech 2014-2016. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže uložena pokuta v říjnu 2012. Zadavatel nepodával ani rozpor, ani žalobu. Na podané žádosti o informace zadavatel několik let nereagoval, nicméně v roce 2019 nám zadavatel sdělil, že škoda ve výši 415 tisíc Kč byla uhrazena v letech 2014-2016 na základě splátkového kalendáře ze stany mandátáře. Škoda včetně související škody byla vymáhána soudně; soud byl ukončen smírem (žalováno bylo 930 tisíc z celkové škody 1,8 milionů).

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/krelov-bruchotin-vymohl-skodu-415-tisic/>

61. Správa a údržba silnic Pardubického kraje (2015, pokuta 150 tisíc, uhradili zaměstnanci v prosinci 2018. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže uložena pokuta v květnu 2015. Zadavatel se bránil podáním rozkladu, avšak neúspěšně. Správní žalobu zadavatel nepodával. Pokuta byla uhrazena na podzim roku 2016. Zpočátku zadavatel váhal, zda škodu vymáhat, nicméně v říjnu 2019 nám zadavatel sdělil, že škodu v plné výši uhradili zaměstnanci v prosinci 2018.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/sprava-a-udrzba-silnic-pardubickeho-kraje-vymohla-skodu-po-zamestnancich/>

62. Střední průmyslová škola Ostrov, příspěvková organizace (2014, pokuta 300 tisíc, škoda je vymáhána soudně. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla uložena pokuta v lednu 2014. Uložené pokutě se zadavatel bránil jak rozkladem, tak správní žalobou, ale ani v jednom nebyl úspěšný. Pokuta byla uhrazena v roce 2016. V roce 2019 jsme příspěvkovou organizaci vyzvali k vymáhání škody. Podle informací z října 2019 byla podána proti odpovědné osobě žaloba na 300 tisíc. O žalobě dosud nebylo rozhodnuto.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/stredni-prumyslova-skola-ostrov-zazalovala-odpovednou-osobu-o-300-tisic/>

63. Zlínský kraj (2016, pokuta 100 tisíc korun, škodu uplatnili u příspěvkové organizace, která připravila technickou specifikaci veřejné zakázky. Kauza byla do přehledu přidána v roce 2019.)

Zadavateli byla uložena pokuta od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v lednu 2016. Uložené pokutě se zadavatel neúspěšně bránil rozkladem a později i správní žalobou; ta byla zamítnuta v květnu 2019. Následně kraj uplatnil škodu u příspěvkové organizace, která připravovala technickou specifikaci veřejné zakázky. Škoda byla odpovědnou osobou uhrazena v srpnu 2019.

Informace včetně dokumentů:

<https://www.pvvz.cz/news/zlinsky-kraj-uplatnit-skodu-na-prispevkove-organizaci-ktera-chystala-technickou-specifikaci-verejne-zakazky/>

Kapitola šestá

Závěr

Analýza (první, druhá i třetí verze) se zaměřila na zjištění, zda zadavatelé veřejných zakázek, kterým byla uložena pokuta za porušení zákona o veřejných zakázkách, vymáhají po odpovědných osobách nárok na náhradu majetkové újmy, případně v jakém rozsahu a s jakým úspěchem.

Třetí verze analýzy se zabývala vzorkem 228 rozhodnutí vydaných ÚOHS v první instanci v letech 2012-2017, a to za předpokladu, že takovým rozhodnutím byla zadavateli veřejné zakázky uložena pokuta v minimální výši 100 tisíc korun, a že tato rozhodnutí nabyla právní moci v období od ledna 2012 do srpna 2019 a zároveň jednotlivé uložené pokuty nebyly Krajským soudem v Brně ke konci srpna 2019 zrušeny. Objem za výše uvedených podmínek uložených (a ke konci srpna 2019 stále zaplacených) pokut v daném vzorku činil téměř 96 mil. korun.

Pro úplnost je třeba říci, že skutečná škoda, která v souvislosti s porušením zákona upravující zadávání veřejných zakázek vznikla, je mnohem vyšší. Pokud bychom totiž do majetkové újmy počítali i další související náklady, které zadavatelé museli v souvislosti s uloženou pokutou od ÚOHS vynaložit (zejména odvod a penále za porušení rozpočtové kázně, ale rovněž i náklady na právní zastoupení a soudní poplatky související s obranou proti uložené pokutě) pak celková škoda dle informací získaných od jednotlivých zadavatelů činí více jak 2,4 miliardy korun.

Po prostudování podkladů, které jsme měli k dispozici, jsme došli k těmto závěrům:

Přestože jsou si zadavatelé povětšinou vědomi, že na jejich majetku vznikla zaplacením pokuty majetková újma (78% zadavatelů dle počtu rozhodnutí a 68% dle objemu pokut), zjistit odpovědnou osobu se ve skutečnosti podařilo jen menšině z nich (20% zadavatelů počítáno dle objemu pokut, 30% zadavatelů počítáno dle počtu rozhodnutí). Ačkoli se toto číslo aktivních zadavatelů ve srovnání s rokem 2017 nepatrně zvýšilo (v roce 2017 zjistilo odpovědnou osobu 19% zadavatelů podle objemu pokut a 25% zadavatelů podle počtu rozhodnutí), stále se jedná o nedostatečný počet (v roce 2018 byly počty úspěšných zadavatelů v zásadě stejné, 21% dle objemu pokut a 29% dle počtu rozhodnutí). **Pokud tedy nárok na náhradu majetkové újmy způsobené uložením pokuty v letech 2012-2017 nebyl vymožen, stalo se tak převážně proto, že se o to nikdo ve většině případech ani nepokusil (80% zadavatelů počítáno dle objemu pokut a 70% zadavatelů počítáno dle počtu pokut).**

Jsme si samozřejmě vědomi toho, že vymáhání majetkové újmy po zaměstnancích, spolupracujících osobách a nebo dokonce po osobách stojících v čele jednotlivých zadavatelů veřejných zakázek je obtížné a většinou se neobejde bez nepříjemných osobních konfrontací. Není však pravdou, že by se nárok na náhradu majetkové újmy nedal s úspěchem vymáhat, což dokládá zdokumentovaná snaha více jak šesti desítek zadavatelů, kteří k vymáhání nároku na náhradu škody přistoupili.

Pokud budeme brát v úvahu jen ty subjekty, které se o vymáhání nároku alespoň nějakým způsobem pokusili (tedy jen ty, kteří zahájili vnitřní šetření a minimálně identifikovali odpovědnou osobu či osoby), pak ze 70 rozhodnutí o celkovém objemu uložených pokut ve výši 19,6 milionů korun byla částečně či úplně vymožena škoda ve 36 případech (51 %) o celkovém objemu 9,1 milionů korun (46%). I v tomto případě došlo ve srovnání s rokem 2017 k viditelnému zlepšení, neboť v loňském roce byla škoda částečně či úplně vymožena v 18 případech (40% ze všech „aktivních“ zadavatelů) o celkovém objemu téměř 5 milionů korun (35%) a mírné zlepšení pozorujeme i při srovnání s rokem 2018 (i když zde pouze o jednotky procent). Je tedy zřejmé, že **pokud zadavatelé věnují vymáhání nároku na náhradu škody čas a energii, jsou často úspěšní (50% zadavatelů; počítáno z těch, kteří začali škodu vymáhat)**. Počet částečně či zcela úspěšných případů vymáhání nároku na náhradu škody bude přitom ještě stoupat, neboť některé případy vymáhání nároku dosud nejsou uzavřeny.

Stejně tak potěšující je i zjištění, že pomalu přibývají i zadavatelé, kteří kromě samotné zaplacené pokuty vymáhají po odpovědných osobách i další škodu, která jim na majetku vznikla. Tuto skutečnost považujeme za významnou, neboť výše pokut ukládaných Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže je relativně malá a pokud zadavatele veřejných zakázek může něco motivovat k dodržování předpisů upravujících zadávání veřejných zakázek, jsou to právě tyto další související postihy (zejména se jedná o akce hrazené z dotací, kdy pochybení při realizaci veřejné zakázky vede často k uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně a penále, kdy tyto částky jsou často mnohonásobně vyšší než samotná uložená pokuta). Mezi tyto nejaktivnější zadavatele patří kromě veřejných vysokých škol v roce 2019 nově zařadily i některé územně samosprávné celky (blíže viz kapitola pátá této analýzy).

Pro úplnost je třeba dodat, že v roce 2019 byl na základě naší předchozí analýzy z roku 2018 přijat v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR pozměňovací návrh novely zákona o majetku státu, který by do budoucna měl otevřít možnost vymáhat nárok na náhradu škody rovněž u organizačních složek státu (bude-li novela zákona schválena také Senátem a podepsána prezidentem republiky).

V Praze dne 13. prosince 2019

[Kontakt na zpracovatele analýzy:](#)

Právo ve veřejném zájmu, z.s.
Mgr. Petra Bielinová, spolupracující advokát
Tel. 605 54 34 19
petra@bielinova.cz

Vypracování [první verze analýzy \(2017\)](#), [druhé verze analýzy \(2018\)](#) i této třetí verze (2019) finančně podpořilo Ministerstvo vnitra ČR.

Obsah

Úvod	01
Problematika veřejných zakázek	03
Jak vznikala analýza vymáhání majetkové újmy	06
Analýza vymáhání majetkové újmy	09
Praxe při vymáhání majetkové újmy (2012-2018)	17
Závěr	41